ARGENTíNAI
MAGYAR HíRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 4251
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

VII. évf. 81. sz.
2011. DECEMBER
(LXXXII. évf. 15.887. sz.)

Wass Albert:

Magyar karácsony az égben

Aki még nem tudott róla, ám tudja meg: hogy amikor lent a földön megszólalnak a karácsonyesti harangok, odafönt a Mennyeknek Országában a legeslegfiatalabb angyalka megráz egy fényes aranycsengőt. Erre a jelre a mennyei palota nagy szárnyas kapui maguktól megnyílnak, s a mennyország összes népe illő sorban betódul a hatalmas kupolaterembe, ahol várja már őket Jézus Király karácsonyfája. Mikor mindenki együtt van már, akkor az Úr Jézus megadja a jelt s a kiválasztott szentek sorjában meggyújtják a mennyezetig érő karácsonyfán az emlékezés gyertyáit. Nagy tiszteltetés ám a gyertyagyújtók sorába kerülni s fontos hivatal. Mert ezen múlik, hogy kikről emlékezik meg a mennyország népe azon a karácsonyon.

Mikor aztán a gyertyák már mind égnek, akkor az Úr Jézus intésére sorra járulnak az ég lakói a karácsonyfához s ki-ki ráaggatja a maga imádságát. Ezeket az imádságokat aztán az Úr Jézus megáldja, s szorgos angyalok nyomban aláindulnak velök a földre, hogy szétosszák azok között, akiknek szólnak. Ezek a soha sem hiábavaló, de mindig beteljesülő imádságok a mennyek lakóinak ajándékai a földi emberek számára.

*

Így ünnepelnek odafönt karácsonyt azok, akik közülünk eltávoztak, tudja azt mindenki. De ebben az esztendőben szokatlan dolog történt odafönt az égben. Már egy héttel karácsony előtt hírvivő angyalok járták sorra a mennyország lakóit s tudatták velök, hogy Jézus Úr parancsára ebben az évben *magyar karácsony* lesz odafönt. Ilyesmi még nem történt, amióta világ a világ, hogy egyetlen nép javára tartsák az ünnepet s méghozzá egy olyan kicsike, maroknyi nemzetet tiszteljenek meg ezzel, mint a magyar. De Jézus Úr így látta illőnek s helyesnek, s így is történt.

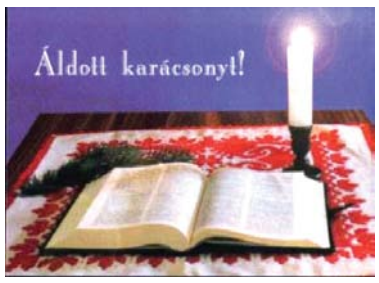

Mikor aztán megszólaltak odalent a földön a karácsonyi harangok, egy szeplős arcú, vézna kis angyalka, aki még egészen új volt odafönt, rendelkezés szerint kezébe vette a fényes aranycsengőt, hogy megadja vele a jelt. Azonban olyan ijedt és elfogódott volt szegényke a nagy megtiszteltetéstől, hogy nyomban el is ejtette a csengőt, amiből aztán egy kis bonyodalom származott. Padlót érve a csengő ugyanis élesen felcsengett egyszer, amitől a szárnyas kapuk nyomban nyílani is kezdtek. Mivel azonban a csengő nyomban el is hallgatott, a kapuk is abbahagyták a nyílást és a kint várakozók számára csupán egy szűk kis rést hagytak, amelyen keresztül csak a soványabbja tudott beférni, a kövérebbje nem. Az újdonsült kis angyalka pedig úgy megszeppent a maga ügyetlenségétől, hogy szégyenében nyomban elszaladt s elrejtőzött a karácsonyfa lehajló ágai alá.

Az Úr Jézus, látva a bonyodalmat, maga vette föl a csengőt s megrázta jó erősen, amitől nyomban szélesre tárultak a kapuk s a nép betódulhatott az égi kupolaterembe. Jézus parancsára széles kört hagytak szabadon a karácsonyfa körül az égi magyarok számára, akik utolsónak vonultak be, ünnepélyes elfogódottsággal, hogy elfoglalják a megtisztelő helyet. Mikor aztán mindenki együtt volt, az Úr Jézus megadta a jelt: gyúljanak hát ki az emlékezésnek lángjai a magyar karácsonyfán!

Elsőnek ősz István király lépett a fához s néma méltósággal gyújtotta rajta az első gyertyát. Sorra követték az Árpád-ház tagjai, Hunyadiak, Zrínyiek, Rákócziak s a többiek mind, hosszú, hosszú sorban. *Pro libertate*, suttogta a Nagyságos Fejedelem, s Petőfi Sándor keze reszketett, amikor kinyúlt a márciusi ifjak emlékének gyertyája felé. S rendre kigyúlt az egész magyar történelem s ott ragyogott pazar fényben a mennyei palota közepén, egész világ csodálatára. S mikor már minden gyertya égett a karácsonyfán, előlépett öreg Csikay Gyuri, esett vállú hajdani kolozsvári cigányprimás, állához emelte kopott hegedűjét s felsírt a húrokon a magyar *Mennyből az angyal*... De olyan szépen, olyan szívfájdítóan, hogy még az Úr Jézusnak is megkönnyesedett tőle a szeme, s ártatlan kicsi angyalkák a háttérben csupa gyönggyel sírták tele a padlót.

Majd az Úr Jézus jelt adott megint, s rangsor szerint István király lépett oda elsőnek a fához, hogy felaggassa rá a maga ajándékát, földi magyaroknak. Aranytekercsre írott áldásos imádság volt, súlya majd földig húzta le a gyönge ágat. Szent László vitézi erejét, Zrínyi Miklós bölcs megfontoltságát, Rákóczi Ferenc lelkes hitét s Petőfi Sándor lángoló szívét aggatta a fára. Úgy megtelt rendre minden ág magyaroknak szóló magyar imádsággal, hogy mire a más nemzetből valók sorra kerülhettek, már csak úgy roskadozott a fa a tehertől.

Sok-sok időbe került, míg a mennyeknek minden lakója odajárulhatott a karácsonyfa elé a maga ajándékával. Nemzet még ennyi imádságot nem kapott, amióta világ a világ! Mikor aztán az utolsó imádság is rajta csüngött a fán, az Úr Jézus megáldotta valamennyit, s míg a sok nép vonulni kezdett újra kifele a szárnyas kapukon, szorgos kis angyalok nyomban hozzáfogtak, hogy batyuba kössék a sok égi kincset s alászálljanak vele kicsi Magyarhonba. Végül aztán már csak az égi magyarok álltak ott még mindig a magyar karácsonyfa körül, imába mélyülten.

Az angyalok elhordták már az utolsó ajándékot is, s a gyertyák is kezdtek csonkig égni, amikor az Úr Jézus szeme hirtelen megakadt valami fehéren a roppant karácsonyfa alsó ágai között. Jobban odanézett s hát bizony egy kis angyalka köntösének a csücske volt az. Az újdonsült szeplős kis angyalka, aki elejtette az aranycsengőt, kuksolt ott még mindig nagy ijedten. Az Úr Jézus félrehajtotta az ágakat, s kézen fogva elővezette onnan a szeplős kicsi angyalt. „Hát te minek bújtál oda?” - kérdezte tőle mosolyogva. „Restellem magamat” - vallotta be a szeplős, - „elfelejtettem volt azt a csengőt, lássa”.

„Oh, hát te voltál az!” - nevetett az Úr. „Ne búsulj semmit, megtörténik az ilyesmi mással is. De téged még nem láttalak itt eddig. Mi a neved? Honnan jöttél, s mikor?” „Katika a nevem s Budapestről jöttem” - felelte a vézna, szeplős kicsi angyal, „November negyedikén, Uram.”

Néhány pillanatig mély-mély csönd volt a nagy kupolateremben. Az égi magyarok mind a vézna kicsi angyalkát nézték s valamennyinek könnyes volt a szeme. Aztán Jézus szelíd hangja törte meg a csöndet. „Isten hozott, Katika,” - mondta jóságosan, s keze gyöngéden megsimogatta a kis szöszke fejet, - „aztán küldtél-e te is ajándékot Budapestre a tieidnek?” „Küldtem, Uram,” - felelte Katika s elpirult a szeplői alatt. „Aztán mit küldtél?” - kíváncsiskodott az Úr Jézus, - „szép ünnepi imádságot szüleidnek, kis testvérkéidnek?” A kicsi angyal képe még pirosabbra gyúlt. „Nem imádságot küldtem” - vallotta be szégyenkezve. Az Úr Jézus igen nagyon elcsodálkozott. „Nem-e? Hát mi egyebet lehet küldeni innen?” „Kenyeret,” - felelte szepegve Katika, - „szép fehér égi kenyeret. Minden nap félretettem, amit nekem adtak itt. Hiszen én kapok még máskor is,” - tette hozzá bizalmasan, „S ha nem, hát az se baj. De odalent Budapesten nincsen fehér kenyér, régóta már...”

Mély, döbbent csönd volt, szentek, angyalok pisszenni se mertek. Hiszen ilyesmi még nem történt emlékezet óta, hogy valaki kegyes imádság helyett kenyeret küldött volna alá a mennyországból. Aztán az Úr Jézus lehajolt s homlokon csókolta a kislányt. „Jól tetted, Katika,” - mondta halkan, s lopva kitörölt egy tolakodó könnycseppet a szeméből, - „sokszor a kenyér a legszebb imádság. Én is azt adtam egyszer az én népemnek, amikor lent jártam a földön. Kenyeret.” Valahol a meghatottan álló magyarok sorában egy öreg nagymamából kitört az elfojtott zokogás. Katika kitépte magát az Úr Jézus karjaiból, odafutott az öregasszonyhoz és két vézna karjával átölelte. „Ne sírj, nagymama,” - kiáltotta hangos, csengő angyalka-hangon, amely egyszeribe betöltötte az egész mennyországot, - „apuék nem éheznek többet odalent! A mennyei kenyér, amit küldtem, meglásd, eltart sokáig!”

Az Úr Jézus mosolygott. S mosolyától, bizony, akár hiszik, akár nem: kisütött a nap Magyarország fölött!

(1957)

Advent idején

Advent van, s átjárja lelkem
a szeretet és az emlékezés.
Rájövök ismét - tán ezredszer -,
hogy szépen élni gyakran túl kevés.

Szeretni szóban és tettekben,
hinni, remélni szüntelen.
Táplálni kell mosollyal, öleléssel,
hogy emléked hibátlan legyen.

Most visszarepülök gondolatban
gyermeki önmagamba újra…
Látom, amint kályha mellett
nagyanyám fagyos lábujjamat gyúrja.

Hársfateát tölt poharamba -
„Idd meg! Nem fogsz fázni majd!”
Átmelegedett testem, valóban,
s én azt hittem a tea tette azt.

Ma már tudom, tőle volt meleg.
Ölelés, szeretet, gondoskodás:
ezek voltak mitől az a jó
a testem és lelkem járta át.

Ez adta azt a boldog érzést,
mi ma is rám tör, ha a múltba révedek.
Hiánya - így advent idejében -
fájón kéri vissza az elmúlt éveket.

Emlékszem a finom illatokra,
ami a konyhát járta át,
mikor sült a finom mézes,
és a lágyan foszló mákos kalács.

Arca piros volt az izgalomtól,
mikor a szobába engedett,
csilingelt egy üvegpohár szélén:
„Itt az Angyalka! Megjelent!”

Futottunk mind a fenyő köré,
ámultunk, örültünk nagyon.
Ezt a boldog érzést gyermekeimnek
minden karácsonykor átadom.

Már sokadszor töltjük el nélküle
a karácsony szent ünnepét,
de lelkemben ott mosolyog képe,
ahogy átöleli a gyermekét.

Mert az ünnep attól sokkal szebb lesz,
ha gyertyafényben rá emlékezünk
s tudom - onnan fentről ő is nézi:
Ugye mindenkit szeretünk?

Jusson szép szóból bárkinek!
Simogató, ölelő kezekből,
mosolytól csillogó szemekből
áradó tűz gyújtson fényeket!

Muzsika szálljon a gyermekkacajból,
áhítat járja át a lelkeket!
A szeretetet, mit tőle tanultunk
naponta adjuk át mindenkinek.

A TARTALOMBÓL:

ÉNEKELJÜNK EGYÜTT 23-án! ..... 2.o.
A Mindszentynumból kultúrház lesz . 2.o.
Saáry Éva: Félelem ..... 3.o.
Duray Miklós, a hős felvidéki ..... 3.o.
Piller Éva: 30 éves Együttes ..... 4.o.
Kovács Attila Sportrovata ..... 4.o.
Barkuti J.: Magyarországi helyzet .... 5.o.
Mit Hallott az AMH? ..... 6.o.
Bonczos Zsuzsa: Mi Történt ..... 7.o.
Zene és testvérszív ..... HUFI I.
Néptáncosok São Paulóban II. ... HUFI II.
CSERKÉSZBÁL beszámoló ..... HUFI III.
Cserkészüzenet Karácsonyra ... HUFI III.
Teri Karácsonyra készül ..... HUFI IV.
Anikó sobre el Hortobágy ..... SP I
Cartas a Jesús ..... SP I
Húngaros pioneros en Jujuy ..... SP II
Respeto a los mayores ..... SP II
Nos escriben ..... SP II
Fejérvári, pianista excepcional ..... SP III
Homenaje 1956 (FEHRA) ..... SP III

SZILVESZTER A HUNGÁRIÁBAN!

A Mindszentynum átváltozik Magyar Kultúrházzá

Október 29-én figyelemreméltó bejelentés történt **Fóthy István** Mindszentynum elnök részéről. Aznap estére nagyszámú társaságot hívott össze a Vezetőség, élükön **Varga Koritár Pál** nagykövettel és felesége, **Betti** asszonnyal, hogy baráti vacsora keretében búcsúztassák az ismét idelátogatott **Gráf Zsuzsannát**, az Angelica leánykórus karnagyát.

Zsuzsa jól ismert személyiség kolóniánkban, nemcsak mert immár harmadszor repült át hozzánk, hanem mert köztudott, hogy érdemdús, nagy munkát végez a magyar zenekultúra terjesztése érdekében. Az idén kifejezetten azért jött, hogy **Leidemann Sylviával** karöltve a Buenos Aires-i IUNA Zeneakadémián Kodály Zoltán világhírű módszerét adja tovább a zeneoktatásban tevékeny argentinoknak. Kolóniánkon belül meg épp egy héttel korábban tartott a Hungáriában érdekes előadást Liszt Ferencről, ugyanakkor megható részletekkel a hálás publikum előtt fölemlegetve a dicső 56-os Forradalmat. *(l.6.oldal)*

*

Fóthy István a fentemlített vacsora végén mondta el, hogy a vezetése alatt álló Mindszentynum már évek óta azon iparkodik, hogy egy Magyar Kultúrházzá alakuljon át az intézmény. Ennek **a kultúrközpontnak az lenne a célja, hogy a magyar kultúrát terjessze a spanyolnyelvűek felé**. Szavai szerint e cél elérésében Varga Koritár Pál nagykövet hozzáállása nagy segítség volt. Ugyanakkor az eddig kapott támogatás a Magyar Kormánytól az előadó- és koncertterem rendbehozatalával és akusztikájának tökéletesítésével nagymértékben elősegítette a célhoz való közeledést.

A bővített magyarázatból megtudhattuk, hogy a világon működő Magyar Kultúrházak mint a „Külföldi magyar kulturális intézetek hálózata" a Balassi Intézet alá tartoznak, amely a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumtól függő budapesti intézmény.

A Magyar Kulturális Intézetek hálózata mára világszerte 17 országban, 19 intézettel, már több mint 80 éve képviseli a magyar kulturális és oktatáspolitikát. Ezek az intézetek a kulturális diplomácia és az országképformálás legfontosabb nemzetközi szervei.

Az ugyancsak a Balassi Intézet alá tartozó ún. ***Társult Intézetek*** olyan külföldön már működő, a magyar kultúrához kapcsolódó, azt népszerűsítő intézmények, amelyeket a Balassi Intézet megállapodások aláírásával, partneri együttműködés felajánlásával bevon a tágan értelmezett magyar kulturális diplomáciába. A Balassi Intézet támogatja a hálózat intézeteinek egyes programjait, kulturális, tudományos és oktatási projektjeit, valamint segíti őket magyarországi köz- és magánintézményekkel való kapcsolataik építésében. A jelenleg 6 tagú Társult Intézetek hálózatát a Balassi Intézet 2007-ben alapította.

A horvátországi**,** szlovéniai, szerbiai, lengyelországi, svédországi és vietnámi intézetek után a Mindszentynum lenne a Társult Intézetek hálózat első, Dél-Amerikában működő kulturális terjesztője. A Balassi Intézettel való levélváltás folytán **Dr. Hatos Pál** főigazgató 2011. szeptember 8-án kelt levelében így nyilatkozik: **„Megtiszteltetés lenne számunkra az Argentínai Katolikus Magyarok Szövetségét a Társult Intézetek hálózatának tagjai közt tudni".**

Fóthy István elnök magyarázata szerint ezt megelőzően a Mindszentynum Vezetősége **a Magyar Kormánynak felajánlotta épületük tulajdonát**, hogy a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium által fenntartott Külföldi Magyar Intézet Buenos Airesben létesülhessen. Az egyetlen feltételük az, hogy ameddig az Argentínai Katolikus Magyarok Szövetsége létezik, használhassák székházuknak.

*

Ennek a nagy horderejű döntésnek eredményeképpen új távlatok és kihívások nyílnak a látóhatáron. Az eljövendő kulturális programok letárgyalása érdekében szükségességé vált egy erre alkalmas, Argentínában közismert magyarországi személy kinevezése. Erre a feladatra örömmel vállalkozott Gráf Zsuzsanna mint az „Argentínai Katolikus Magyarok Szövetségének magyarországi kultúrreferense."

Gratulálunk a Mindszentynumnak úttörő kezdeményezéséhez és örvendünk az óhaza vezetői távolba látásának, amely kolóniánkat remélhetőleg nagy lépéssel viszi közelebb az anyaországhoz.

(HKZS)

Az Olvasó figyelmébe!

Kénytelen vagyok bejelenteni, hogy a vágtató infláció kapcsán elkerülhetetlen az újság előfizetési díjának emelése országon belül és kívül. A többszörösen emelkedett postaportók mellett minden más, az újsággal összefüggő költség is a magasba szökkent.

Kérem a kedves Olvasót, figyelje az alkalmilag csatolt színes röplapot az új előfizetési árakkal. Köszönöm a figyelmet, a megértést - és a hűséget!

A szerkesztő

A karácsonyba öltözött város
Szabó Anikó festménye

Az idei Karácsonyra hűséges Olvasóinkat megint megajándékozhatjuk Szabó Anikó művésznő nagyvonalúsága által egy szép karácsonyi lappal, amely újból Buenos Aires békeüzenetét viszi szerte a világba. *(csatoljuk).*

Szeretetteljes, meghitt karácsonyi ünnepeket kíván az AMH

Az AMISZ 1956-os megemlékezése a Plaza Hungría-n

November 5-én zajlott le az AMISZ évzáró tevékenysége keretében az ünnepi megemlékezés az 56-os Forradalom és Szabadságharc tiszteletére, amelyről a bővebb beszámoló olvasható a SP 3.o.-on. Alább közöljük ***Zaha Tamás*** *harmadgenerációs ifjú cserkészvezető az ez alkalomból magyarul elmondott, hatásos beszédét:*

Magyarok!

Mi, mai magyar származású cserkészvezetők, örökölt hagyományokat ápolunk, örökölt magyarságot vallunk, mert egy olyan nép vérét hordjuk testünkben, amely tetteivel nem egyszer az egész világot megrázta. Olyan nép szóvivői vagyunk, amely eposzt rajzolt Európa történelmében!

A magyar nép akarata hol túl korán, máskor pedig túl későn, de mindig a szabadság jeligéjében harcolt ideáljaiért. A XX. század derekán olyan Szabadságharcot testesített meg, amelynek még a mai napig sincs párja a világon! Ezt nem azért tudom, mert átéltem, hanem azért, mert elődjeim elmondták, szüleim, nagyszüleim, vezetőim elém tárták a magyar valóság legtöbb színét.

Huszonéves vagyok, viszont több alkalomkor része lehettem az Argentínába szegődött emigráció 56-os tiszteletadásainak. Tudom, mit jelent számunkra, átérzem fontosságát, és vállalom azt a nagy felelősséget, hogy mihelyst szűkség lesz véleményemre is, jómagam is átadom e lényeges megemlékezés üzenetét az utánam jövőknek.

Szinte hihetetlen, de még ma is korszerű az 56-os magyar Forradalom szelleme! Hazaszeretetet sugároz felénk, lelkiismeretet, öntudatot, hatalmas bátorságot! Vajon mit tettem volna, ha tizenéves vagy huszonéves lettem volna akkoriban, de Magyarországon? Mertem volna? Lőttem volna? Meghaltam volna szabadságomért? Feláldoztam volna életemet a magyarságért? Nem tudom. De azt tudom, hogy azok a hősök elődjeim voltak! Nekik köszönhetem családom békéjét, szabadságát – tenni akarását is.

Büszke lehetek, s ez érzésért hálás lehetek, mindhalálig! Mert példa, mert tisztességes, mert egyszerűen felülmúlhatatlan.

Köszönöm, hogy magyarnak szánt a sors! S előfordulhat az az eset is, hogy valamikor nekem kell ezért kockáztatnom valamennyit életemből!

◄ Zaha Tamás cst. ifjú ünnepi szónok Fotó Jakab

Énekeljünk együtt december 23-án!

MENNYBŐL AZ ANGYAL…

Mi, Buenos Aires-i magyarok ennyi év után akár egy nagycsalád tagjainak is tekinthetnénk egymást. Egy nagycsalád, amelyben vannak közelebbi és távolabbi rokonok, kedvesebbek és ismeretlenebbek. De végeredményben mind szeretjük egymást, és még ha ritkán is - kivel jobban, kivel kevésbé - örülünk, hogy együtt lehetünk.

A mi „falunk" nem kicsi, de karácsonykor mégis magába száll a legtöbb lélek.

Mit gondoltok, mi volna, ha összejönnénk valamelyik este, és ebben a nagy, koloniális családi keretben elénekelnénk azt a pár hagyományos magyar karácsonyi éneket, amit emlékezet óta fejből tudunk? Meghallgatnánk egy szép verset, egy betlehemi történetet, egymás viszontlátásának örvendenénk, kezet szorítanánk, csókot-puszit adnánk egymásnak, minden jót kívánnánk - aztán hazamennénk?

Ezt szeretném javasolni. Mert jó lesz egy percre megállni, fejet hajtani, hálát adni. Elgondolkozni: miért is született a Kisjézus?

Nem kívánok itt egy tömeges megmozdulást szervezni. Lehet az is, hogy lehetetlent remélek, amikor épp a karácsony előtti héten még egy programot kitalálok. Mégis, miután a Zrínyi Ifjúsági Kör sok évtized után most először lemondta a karácsonyi ünnepségét, úgy érzem, ez a kis karácsonyi éneklés jót tenne.

Ezt semmilyen „intézmény" nem szervezi! Ha leszünk tízen, akkor tízen, ha öten, hát öten. Ha csak egy öreg néni lesz ott, aki inkább eljön, mert biztos nem fogja Szent Esti egyedüllétében a mennyből az angyalt sajátmagának elénekelni, nekem már megérte.

Szeretettel várlak mindannyitokat

december 23-án, pénteken este 8 órakor a Hungáriában, 1. em.

Gyere el. Várlak.

ifj. Zaha Sanyi

URUGUAYI HÍREK

Dr. Kövér László, a magyar Országgyűlés elnöke delegáció kíséretében 2011. október 19-21 között látogatást tett Uruguayban. Az uruguayi parlamenti és kormányzati vezetők mellett az elnök találkozott az ott élő magyar közösség képviselőivel.

A Forradalom emlékművének megkoszorúzása

Október 20-án a montevideói Budapest téren megkoszorúzta az 1956-os forradalom tiszteletére elhelyezett emlékművet. Ezt követően ellátogatott az Uruguayi Magyar Otthonba, amely idén ünnepelte fennállásának 75. évfordulóját. Az otthon székházában nagyszámú közönség előtt ünnepi beszédet tartott a forradalomra emlékezve. Az esemény keretében kormánykitüntetést adott át **Jankovics Károlynak**, az Uruguayi Magyar Otthon vezetőjének a magyar kulturális hagyományok ápolása érdekében kifejtett munkája elismeréseként.

Dr. Kövér László Országház elnök átnyújtja a kitüntetést Jankovics Károly Uruguayi Magyar Otthon elnöknek. Mellettük Varga Koritár Pál nagykövet

Kunckelné Fényes Ildikó LAMOSZSZ elnökasszony a latin-amerikai magyarság nevében írásban gratulált a kitüntetettnek, és kívánt neki továbbra is erőt és kitartást, hogy sikeresen folytatni tudja hazafias munkáját az uruguayi magyarság érdekében.

Saáry Éva (Lugano):

FÉLELEM

Az én gyermekoromban, amely az „átkos Horthy rendszer” idejére esett, még nem kellett félni. Ha történt is időnként egy-egy nagyobb bűntény, az szenzációszámba ment, évekig cikkeztek róla az újságok. Arról az asszonyról például, aki megölte és feldarabolta az urát, nóta is készült: „Kudelkáné, Kudelkáné, mi van a kosárba’?” Az ajtókat legfeljebb a forma kedvéért zártuk, s készséggel kinyitottuk minden kopogtatónak, nem gondolva semmi rosszra.

Jöttek is a mindenféle árusok (vigéceknek neveztük őket a német *wie geht’s* kérdést megmagyarosítva). A hadirokkantak hivatalos engedélyt kaptak a házalásra. Kis, kinyitható ládikáikban minden volt, ami egy háztartásban szükséges: cérna, tű (gombostű, biztosítótű), gomb, kapocs, szabókréta, bugyigumi… Vásároltak is tőlük ezt-azt, hiszen mindig hiányzott valami a varródobozból.

Abban az időben jártak a vándorköszörűsök is (Luganóban találkoztam az utolsóval a hatvanas években). Elvitték a tompa élű kést, ollót, és akkurátusan kiélesítve hiánytalanul visszahozták.

Az utcáról is felkiabált sok mindenki. A handlé használt cipőt, ruhát vett, a jeges kocsihoz pedig vödörrel le kellett fáradni, felcipelni a nagy, hideg hasábokat, hiszen a hűtőszekrény nem elektromos árammal működött, hanem egyszerű, izoláló doboz volt.

Nyaranta faluról az atyafiak muraközi lovakkal vontatott, nagy társzekerekkel érkeztek, felpúpozva görögdinnyével, amit az érdeklődő kívánságára ott a helyszínen meg is lékeltek. Csak akkor kellett megvásárolni, ha édes volt.

Én még láttam drótostótot! A Felvidékről jött, nyurga szlovák legények ügyesen összedrótozták az eltörött tálakat, mivel akkor még egy porcelán- vagy cserépedény nagy értéknek számított. Nem lehetett semmit „csak úgy” kidobni.

Időnként megjelent a bérházak belső udvarán a kíntornás. A „Sej-haj! Rozi…” dallamára az emberek kifutottak lakásaikból a gangra, s a korlátra könyökölve élvezték az „isteni zenét”, amelynek megszólaltatásához szorgalmasan forgatni kellett a gép fogantyúját. Az aprópénzt papírba csomagolva dobtuk le a verklisnek az emeletről, hogy könnyebb legyen meglátnia. Nemigen akadt olyan, akinek nem nyílt meg a szíve és a pénztárcája.

Nagyanyám, aki Kecskemétről, a „hírős városból” származott, állandóan sütött és tartott a háznál lekváros buktát. Magától értetődőnek tartotta, hogy minden hozzánk érkezőt megkínáljon. Nálunk az utazó vigécek is ettek egy-két falat süteményt, ittak egy pohár bort, amely mellett azt is el kellett mesélniük, hogy honnan jönnek, hová mennek, hány gyerekük van.

Létezett annak idején még könyvügynök is. Minden nagyobb kiadóvállalatnak voltak utazói, akik végigjárva a házakat, bemutatták a képes árjegyzéket. Bizony, sokan megrendelték tőle az érdekesebb olvasnivalókat, örülve, hogy nem kell utánuk járniuk, a kereskedésekben böngészniük - tanácsot, útmutatást is kaptak.

*

Vajha létezne még ez a szép szokás! De ma már mindez a múlté. Manapság az emberek már annyira rettegnek, hogy legfeljebb a kémlelőlyukon keresztül mustrálják végig a csöngetőt, s a láncos ajtó keskeny nyílásán át ereszkednek szóba vele. Az utóbbi időben még a postást, a kéményseprőt sem merik beengedni. Három zár, erős vasrács van az ajtókon, s még ezek ellenére is napirenden vannak a rablások. Legutolsó budapesti tartózkodásom alkalmával, kilépve Greguss utcai házunk kapuján, síró, jajveszékelő öregasszonyba ütköztem.

- Két férfi jött. Azt mondták, hogy a gázórát akarják leolvasni, de aztán félrelöktek, kiraboltak. Elvitték a kis nyugdíjamat, amit éppen akkor kaptam kézhez. Mit tegyek? Hová forduljak?

Reménytelen eset, hiszen kis tolvajlásokkal már nem foglalkozik senki. Jobbára a gyilkosságokra is csak legyintenek: mindennapos dolog!

*

Állatkísérletekkel foglalkozók megállapították, hogy minél jobban elszaporodnak a patkányok, annál agresszívabbak lesznek. Hát, erről van szó! ◘

Bartusz Réka (Felvidék):

Vélemények Duray Miklósról

Róla mindenkinek nagyon sarkított a véleménye. Vagy szeretik, elismerik munkásságát, vagy gyűlölik, amit képvisel. Nevét mindenki ismeri. Sajnos munkásságát annál kevesebben.

Duray Miklós nem populista, aki a pillanatnyi előnyért megalkuszik és szembeköpve önmagát forgatja a köpenyegét úgy, ahogy a helyzet kívánja. Elvhű, a tényekhez ragaszkodó politikus, akinek szókimondása sok szlovák nyelvű politikus szemében tüske. Pedig csak a tényeket sorolja, azok mellett érvel.

Én személyesen így látom: a probléma az, hogy tudása és felkészültsége mellett hiányzik belőle az a karizma, amelyikkel képes volna megszólítani az embereket (értsd: az egyszerű embereket, tömegeket). És ebben a rohanó modern világban, ahol a kényelem már szinte feltétlen úr, ugyebár egy kis fáradságba kerül gondolkodni, összefüggéseket meglátni, megkeresni - átlátni az egészet. Amit a többség nem ért meg egyszerű tőmondatokban elmondva, az már érdektelen, szinte nincs is. Viszont azt is tudjuk, hogy a nemzetiségi probléma egy icipicit árnyaltabb, bonyolultabb, ahol annak kialakulásáról, létrejöttének gyökereiről kell egy minimális ismerettel rendelkeznünk ahhoz, hogy egyáltalán el tudjunk gondolkodni róla.

Az is ismert, hogy az uralkodó hatalom semmilyen jogot nem ad ingyen. Ezekért meg kell küzdeni. Küzdeni keményen, lankadatlanul, sokszor fájó igazságokat kimondani és nem félve remegni egy kis odapöttyentett jogmorzsa-szerűségért - amikor is azt állítják be nagyvonalúságnak, ami természetesen járna!

Közép-Európa szomorú történelmi tapasztalatát egy szüleimtől, nagyszüleimtől sokszor hallott mondásban foglalnám össze: adj a tótnak szállást, kiver a házadból. Még csak 18 éves vagyok, de elmondhatom: őseink jó megfigyelőképességgel rendelkeztek. A szerencse ebben csak az, hogy a szlávok (szerbek, csehek, szlovákok, oroszok, ukránok stb.) amellett, hogy elkötelezettek a pánszlávizmus mellett, egymást is utálják intenzíven.

*

Aki elolvasta Duray első könyvét, a „Kutyaszorító”-t (*), olyan élményben volt része, amelyik valószínűleg megváltoztatta látás- és gondolkodásmódját, hozzáállását a nemzetiségi problematikához.

A magyar pártok az önállósult Szlovákia eddig megtartott 5 rendes választásán Duray Miklós a Magyar Koalíció Pártjának stratégiai igazgatója volt. Vezetése alatt a MKP sohasem ért el 4. helynél rosszabbat, mindig a koalíció megbízható tagja volt annak ellenére, hogy minden apró kis engedményt szó szerint ki kellett gyúrni a többségi politikusokból.

Személyét az utolsó 10 évben állandó támadások érték, személye miatt a MKP-t úgymond nacionalizmusa miatt állandó nyomás alatt tartották. Pedig csak hangosan meg merte kérdezni: a szlovák politikusok a koalícióban miért nem tartják be azt, amit a tárgyalásokon megígértek, miért nem merik elmondani a többségi nemzetnek, hogy a magyar nem ellenség és csak az őket megillető jogokat szeretnék gyakorolni?

Sajnos az állandó támadások és szofisztikált bomlasztások eredményeként az elmúlt választások előtt a MKP kettévált: a Bugár Béla vezette új szlovák-magyar tákolmány a hathatós szlovák propagandának is köszönhetően egyedül jutott be a parlamentbe. Viszont a helyhatósági választások előtt már ismét erőre kapott a MKP, az emberek talán ráéreztek arra, a magyar érdekeket ki - és melyik párt - képviseli jobban. És a jelenlegi közvélemény-kutatások már azt mutatják, az előrehozott választásokon már lehet esélye a MKP-nak.

Összefoglalásként: míg az idősebb nemzedék körében, amely még személyesen élte át a kommunista rendszert annak minden kegyetlenségével, Duray Miklós nagy tiszteletnek örvend, sajnos a fiatalabbak között már kevésbé népszerű. Viszont ezeknek meg kellene nézniük Koltay Gábor Durayról szóló „A szabadság ára” című filmjét.

Egy mondatban összefoglalva: **a felvidéki magyarságnak szüksége van rá, mert ő annak hangja.** Jelenleg ugyan az állandó támadások miatt taktikusan kissé háttérbe vonulva, de annál elkötelezettebben munkálkodva!

(*) A *Kutyaszorító* a HKK könyvtárból kikölcsönözhető! *Szerk.*

Kovács Attila (Budapest):

„Magunkért mindent, mások ellen semmit!”

Bemutatták a Duray-filmet

Az elmúlt években már megszokhattuk, hogy ha **Koltay Gábor** filmet készít, akkor azt - az adott téma bemutatásán túl - egyben a tabudöntögetés nyíltan vállalt céljával is teszi. Ilyen értelemben tökéletesen illeszkedik munkássága sorába a **Duray Miklós** életét elénk táró alkotás, amelynek díszbemutatóját szeptember 19-én tartották a budapesti Uránia Nemzeti Filmszínházban.

Ugyanakkor mégis van egy nagy különbség Koltay korábbi filmjei és a Duray-film között. Ellentétben a népességfogyással, vagy a Trianon-kérdéssel, amelyek évtizedek óta elhallgatott témák, Duray Miklós élete, és a felvidéki magyarságért folytatott több évtizedes harca nyitott könyv, megpróbáltatásai sokunk számára ismertek lehetnek. A filmben Duray szülőházától kezdve, az egykori börtöncellán át, a konspirációs lakásokig, szinte végig az eredeti helyszíneken járunk. Azonban a Duray-filmnek nem az volt az elsődleges küldetése, hogy megmutassa, mit csinált Duray Miklós, hanem az, hogy felvillantsa számunkra a Duray-életút hátterét, Duray Miklós cselekedeteinek mozgatórugóit.

A szabadság ára című film, Duray Miklós személyének bemutatásán túl, a felvidéki magyarság gyötrelmes hétköznapjaiba is elkalauzol bennünket. Megdöbbentő szembesülni azzal, hogy tisztességes, nagy tudású emberek életét tették, tehették tönkre az egykori Csehszlovákiában, pusztán azért, mert magyarok voltak. Szintén megdöbbentő hallani és felismerni, hogy ott sem különbözött a titkosszolgálat, valamint a kommunista rendszer a Magyarországon grasszálótól. Ott is figyelték, követték, fenyegették, beszervezték vagy éppen bebörtönözték az ellenzékieket - és hogy ki volt ellenzéki, azt természetesen a Felvidéken is ők mondták meg.

Duray Miklós életének fordulópontjait egytől-egyig megemlíti a film, sőt, ezek közül többet részletesen is elmesél a főhős. Ennek dokumentumértéke igen nagy, ám a film valódi értékét talán mégsem ez teszi ki. Az értékét elsősorban az adja, hogy emberközelbe hozza számunkra Durayt, korunk valódi hősét. Figyelmesen nézve a kockákat, kiderül, mitől válik kiemelkedő személyiséggé, sőt, modern szabadságharcossá valaki. Elkötelezettség, kitartás és makacs tisztesség jellemzi Durayt, aki a nagy változások időszakában elkövette a legnagyobb bravúrt: igazodási ponttá nemesedett. A megszólalók közül többen is bevallják: nekik Duray Miklós megvesztegethetetlen kiállása jelentette a reménysugarat, és annak lehetőségét, hogy egyszer eljöhet egy jobb világ.

Az archív felvételek, valamint a „leporolt”, időnként már megfakult képkockák tanúsítják: Duray Miklós ugyanazt vallotta 30 vagy 40 évvel ezelőtt is, amit manapság is vall. Ez pedig a szabadsághoz, az emberi méltósághoz való jog, valamint a felvidéki magyarság érdekeinek kérlelhetetlenül következetes képviselete. Ezért szállt síkra már 1968-ban, huszonhárom éves fiatal egyetemistaként is, ezért írta alá 9 évvel később a Charta’77-et, és ezért írta meg az 1980-as évek elején segélykiáltással felérő, ***Kutyaszorító*** című örökbecsű művét is. Ez utóbbiért egyébként a hozzá előszót író **Csoóri Sándor** is megbűnhődött: Kádár „legvidámabb barakkjában” évekig tartó szilencium járt érte! *(* l. oldal alján)*

Duray Miklós - még fiatal tudósként - Dsida Jenőtől adoptálta a vezérlőelvét, amelyet napjainkig követ: magunkért mindent, mások ellen semmit! Megpróbáltatásait, meghurcoltatásait becsületessége és a fenti értékek melletti karakán kiállása miatt kellett elszenvednie.

A film legvégén - az amúgy is a látottak hatása alatt lévők őszinte megrökönyödésére - drámai felirat olvasható. Duray Miklós, aki 1990-től folyamatosan képviselhette a magyar érdekeket a csehszlovák, majd a szlovák törvényhozásban, éppen akkor veszítette el parlamenti mandátumát, amikor az anyaországban végbe ment a régóta várt nemzeti fordulat. Ez egyértelműen jelzi: a Felvidéken még mindig nem történt meg az igazi rendszerváltás. Igaz, ez a legkevésbé Duray Miklós szégyene, sőt, éppen ez az oka, hogy Durayra és az általa képviselt értékrendre talán nagyobb szükség van, mint valaha!

A filmben mintegy félszázan emlékeznek vissza a múltban történt eseményekre, és elevenítik fel Durayval kapcsolatos emlékeiket. Amint Tamási Áron Ábelje élete során végig arra keresi a választ, hogy miért vagyunk a világban, úgy teszi fel Koltay filmje is a kérdést: ***Kelet-Európában vajon mi a szabadság ára?***

Nem kell csalatkoznia annak, aki megnézi a filmet, mert kiderül belőle a válasz.

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

Piller Éva, São Paulo-i tudósítónktól

30 éves fennállását ünnepelte a Zrínyi Művészegyüttes - mai nevén Zrínyi Néptáncegyüttes –

Megalakulásának 30. évfordulóját ünnepelte meg 2011. október 1-jén a São Pauló-i *Zrínyi Művészegyüttes.* Tekintettel arra, hogy a Magyar Ház előadótermébe nem fért volna be a sok vendég, a litván kolónia Móoca kerületben létező klubhelyiségében jött össze a közel kétszáz vendég, mivel kiváló a két emigráns közösség közti kapcsolat.

A két és fel órás előadást **Sotkovszki Tibor**, São Pauló-i tiszteletbeli konzul nyitotta meg, majd a rendezőség **Gyuricza Gábort**, a *Zrínyi Művészegyüttes* társalapítóját és első koreográfusát kérte fel, hogy köszöntse a közönséget. Elmondta, hogyan született meg a *Zrínyi*, melyek voltak célkitűzései, hogyan hatott a táncházmozgalom a külföldi magyar közösségekre, és felsorolta a koreográfusokat, akik a három évtized alatt az együttessel dolgoztak: **Falvay Károlyt**, **Varga Zoltánt**, **Farkas Zoltánt** és **Makovinyi Tibort** emelte ki.

A színes, nívós programban vendégcsoportok is részt vettek: Argentínából érkeztek a *Regösök***,** Uruguayból a *Tündérkert*, és fellépett a São Pauló-i *Pántlika* és *Sarkantyú* Néptáncegyüttes is.

Regös, Tündérkert és Pántlika Együttesek közös mezőségi tánca

Vendégművészként **Bálint Irén** gyimesi népdalokat énekelt, magát ütőgardonon kisérve. Éneklésével és zenei előadásával könnyekig meghatotta a jelenlévőket.

Bálint *Inci* előad

A csoport múltját fotók és videók vetítésével elevenítették fel. A visszatekintés és az emlékezetes történetek elhangzása után az együttes külön méltatta az alapító tagokat, **Bálint Emesét**, **Gyuricza Gábort** és **Jordán Lehliát**, akik oklevelet kaptak.

Bemutatkozott a *Zrínyi* utánpótlás csoportja is, majd hajnalig tartó táncházzal zárult az ünnepség.

Az utánpótlás bemutatkozik

*

A szerző és férje, **Piller Gida** és ugyancsak fia, ifj. **Gida** természetesen nem maradhattak le a megható estről. Személyes benyomásaikat közöljük itt:

Ahogy az autónkból kiszálltunk, az Uruguayból érkezett **Jankovics Karcsival** és **Danival** estünk egymás nyakába, de amikor aztán az argentinokkal, **Bonapartian Edivel** és **Zólyomi Katival** is összeölelkeztünk, rögtön világos lett, hogy egy nemzetközi eseményre érkeztünk!

Az egész ünnepély nagyon ügyesen volt megszervezve. Belépéskor kaptunk egy "comandát" (üres számlalapot), amivel aztán egész idő alatt ehettünk-ihattunk kedvünkre, mert bőségesen volt minden: lángos, gulyásleves, finom sütemények... Hazainduláskor a kassza megnézte a fogyasztásunkat, összeadta a beléptidíjjal, és csak akkor fizettük, mindent egyszerre.

Szerző a nagy esemény plakátját mutatja

Az egymást követő számokat és szereplő csoportokat két bemondó mutatta be: **Jókuthy Edith** és **Schiffer János**. **Bálint János** és felesége, ***Inci* néni** (i.m.) is kapott elismerő oklevelet.

Az időközben külföldre távozott "zrínyik" megható leveleit **Bálint *Inci*** olvasta fel. Valójában senki sem maradt ki ebből a 30 éves találkozóból, mert ahogy írták a távollevők, *„lélekben Veletek vagyunk"*.

*

Kicsit visszamenve a múltba, fel kell idéznünk, hogy az alapítók, **Bálint Emese** és **Gyuricza Gábor** elsősorban azt érezték fontosnak, hogy a külföldön élő, magyar származású fiatalokkal meg kell ismertetni magyar őseik népművészetét és hagyományait. Tudták, hogy ehhez a legfontosabb velejáró a komoly kutatás, tanulmányozás, amit lelkiismeretesen el is kezdtek Brazíliában könyvekből, majd utazásaik alkalmával, Magyarországon.

Ezért a táncoláson túlmenő igyekezetért és az élő zenélésért nevezte el őket az egyik első tánctanáruk „tánccsoport" helyett *Művészegyüttesnek*. Idén a fiatalok úgy döntöttek, hogy megint nevet változtatnak és felveszik a *Néptáncegyüttes* nevet.

A fellépések után ínycsiklandózó gulyás várta a meghívottakat, amelyet az együttes tagjainak anyukái főztek nagy odaadással. A *Zrínyi Néptáncegyüttes* köszönetet mondott minden tagjának és barátjának, aki részt vett az elmúlt 30 év munkájában, és mindazoknak, akik jelenlétükkel megtisztelték a rendezvényt. Íme **Puskás Angyal** búcsúszavai:

„Valóban mi köt össze bennünket? A magyar néptánc? A magyar zene? A hagyományőrzés? A fesztiválok és táncházak? A barátok? A közös szenvedély?

Köszönjük mindazoknak, akik elkezdték, folytatták és folytatják, ugyanazzal a szenvedéllyel, türelemmel, szeretettel, örömmel, büszkeséggel, bizalommal… Köszönjük azoknak, akik megtanítottak bennünket valami szépre, jóra, és azoknak, akik velünk és tőlünk tanultak valamit! Köszönjük, hogy együtt táncolhattunk, együtt nevethettünk-sírhattunk, együtt érezhettük azt a félelemmel összekevert jó kis érzést a színpadon, azoknak, akik végig libabőrösek lettek egy újabb kihívással szemben.

***30** nem csak egy egyszerű szám. Ez a mi évfordulónk és ugyanezzel a szép jó érzéssel meg kell ünnepeljük! Megünnepeljük! Megünnepeltük!*

Köszönjük szépen kedves barátok, hogy voltunk, vagyunk és továbbra is leszünk! Egyszerűen köszönjük, hogy létezünk, és itt vagyunk! Köszönjük az együtt töltött pillanatokat. Várjuk a következő jó élményeket és tapasztalatokat!"

Az ünnepelt Zrínyi Néptáncegyüttes

Lukács Csaba (Budapest):

1956-os megemlékezés São Paulóban

Brazília legnépesebb városának, São Paulónak több tízezer főből álló magyar közössége idén a magyar házelnök, **Kövér László** és a **Kaláka** együttes társaságában emlékezhetett meg 1956-ról.

Az ország egyik legrangosabb magán általános- és középiskolájának számító, magyar alapítású Szent Imre Kollégium dísztermében megtartott ünnepi rendezvényen Kövér László beszédében elmondta: „Magyarország minden elbujdosott fia után egy kicsit meghalt, lelkéből valami végérvényesen kiszakadt. 1956 októberének szétszórattatása után pedig minden egyes kiszakított honfitárs megannyi, újra és újra magát ismétlő, »egyszemélyes Trianon« volt. *Mi, anyaországi magyarok jól tudjuk, nem Önök hagyták el Magyarországot, hanem Magyarország hagyta el Önöket*."

A magyar házelnök szerint ma már nem az a feladatunk, hogy az állam határai közé próbáljuk összegyűjteni a nemzeti közösség valamennyi tagját, hanem az, hogy valamennyi helyen, ahol a jövőnket befolyásoló döntések születhetnek, mindig ott legyünk. Ezért válhat a földarabolt, szétszóratott, visszanyesett nemzetből befolyásos, egységes és erős magyarság.

A becslések szerint a brazíliai magyarok száma jelenleg 80-100 ezer közöttire tehető, döntő többségük São Paulo szövetségi államban, azon belül főleg São Paulo városban él. A magyar emigráció a befogadó közegű brazil társadalomban tiszteletre méltó megbecsülést szerzett kiemelkedő tagjai által. Az elismertségnek köszönhető, hogy október 23-át „Magyarország napjaként" ünnepli São Paulo város és az állam törvényhozása is, és a város egyik közterületét elnevezték a Magyar Nép terének

Kövér László bejelentette: a Latin-Amerika gazdasági fővárosának számító São Paulóban a magyar kormány hamarosan újranyitja az előző kormány által bezárt magyar konzulátust.

Az ünnepségen - amelyen fellépett az anyaországi Kaláka együttes és a brazíliai magyarok tánccsoportja, a Pántlika is - **Szíjjártó Csaba** nagykövet a házelnök jelenlétében átadta a Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztjét a helyi közösség egyik legaktívabb tagjának, **Ráth Magdolnának.** (MNO)

Kovács Attila *SPORTROVATA:*

Égi pályán a Császár

Október 31-én, életének 71. évében elhunyt az egyetlen magyar Aranylabdás labdarúgó**, Albert Flórián**. Személyes emlék fűz hozzá, ui. a sors kegyetlen ajándékaként én lehettem az egyik utolsó újságíró, aki interjút készíthettem vele, mivel másfél hónapja volt 70 éves, és ennek apropóján felkerestem őt.

Albert Flórián csak a Ferencváros csapatának volt a tagja, 1952 és 1974 között játszott a zöld-fehéreknél. Alig 17 évesen, 1958. november 9-én a Diósgyőr ellen mutatkozott be a zöld-fehérek felnőtt csapatában. Innentől kezdve 1974-es visszavonulásáig 537 mérkőzésen lépett pályára az FTC színeiben, és összesen 383 gólt szerzett. Klubszinten négyszeres magyar bajnok és háromszoros magyar gólkirály. A Ferencvárossal 1965-ben megnyerte a mai UEFA Kupa elődjét, a Vásárvárosok Kupáját. Magyarországon kétszer választották meg az év labdarúgójának.

1959. június 28-án debütált a magyar válogatottban, amelynek - megszakításokkal - 1974-ig volt tagja. 75-szörös válogatott, a címeres mezben 31 alkalommal volt eredményes. Kétszeres világ- és egyszeres Európa-válogatott. Válogatott mezben olimpiai bronzérmes (1960), és szintén bronzérmet nyert az 1964-es Európa-bajnokságon. Kétszer szerepelt világbajnokságon (1962, 1966), amelyek közül az elsőn társbérletben gólkirályi címet szerzett. *Az egyetlen magyar, aki megkapta az európai labdarúgók legnagyobb elismerését, az Aranylabdát (1967).*

2004 óta a Nemzet Sportolója cím birtokosa. A Ferencváros aranydiplomás, örökös bajnoka, a Halhatatlanok Klubjának tagja. Budapest és Hercegszántó díszpolgára. 2007 decemberétől az ő nevét viseli a Ferencváros stadionja. Idén nyáron a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztjével tüntették ki.

A korábbi világklasszis labdarúgó október közepén került kórházba, ahol koszorúér-műtéten esett át. Bár a műtétet követően állapota kielégítő volt, három nap múlva váratlanul szívinfarktust kapott, amelyben életét veszítette.

Albert Flórián halála pótolhatatlan veszteség az egyetemes magyar sportélet számára. Emléke azonban az idők végezetéig fennmarad, hiszen a Császárok nevét örök időkre megőrzi a történelemírás!

Így élünk, éldegélünk . . .

... (levélrészlet Magyarországról)

Hogy szalad az idő! Különösen akkor, ha az embernek sok megoldandó gondja-baja akad, s azok nyomába kell járni. Sajnos gondokból-bajokból akad bőven mostanában nálunk. Tudom, lassan unalmassá válik az óceánon túli kedves olvasóknak a görög válság emlegetése, dehát most itt ez a krízis a legfőbb beszédtéma. Ezzel kezdődnek a hírek, erről írnak az újságok, erről diskurálnak a rádióműsorokban, s már némely templom szószékéről is ez hangzik. Állítólag ez a válság hat ki Magyarországra és egész Európára. Erre föl minden épkézláb ember a görögöknek drukkol, ők pedig hezitálnak: elfogadják-e a mentőcsomagot?

Ebbe a kötélhúzásba bukott bele a szlovák kormány, mivelhogy ismét támogatni kell szegény szövetségeseket azoknak, akik az euró-zónába tartoznak. Így a hozzánk hasonló életszínvonalon élő, széllel bélelt szlovákoknak is be kellett volna tenni valamit a közös kalapba. Csakhogy ez olyan ellenállásba ütközött, hogy a szlovák parlamentnek kellett dönteni az ügyben. Némi csalafintasággal rávették Iveta Radičová miniszterelnök asszonyt arra, hogy a nagyobb nyomaték kedvéért kezdeményezzen bizalmi szavazást is. Így aztán a minden hájjal megkent Fico-féle magyarellenes csapat szép simán megbuktatta a hozzánk lojális, szép szőke fiatalasszony alig egy éve működő kormányát.

Északról tehát nem lesz könnyebb a dolgunk. Délen a szerbek toldozzák-foldozzák a kárpótlási törvényeiket, amiből mindenáron ki akarják szorítani a magyarokat. Az osztrákok neheztelnek ránk az osztrák bankok jogainak megnyirbálása miatt, mivelhogy ezek a bankok - hát hogy is mondjam csak - segíteni szoktak az osztrák pártoknak… Romániában a magyar iskolák működtetése terén próbálnak megint lecsípni egy kicsit a magyar jogokból. Kívülről tehát egyáltalán nem rózsás a helyzet. Hát még belülről!

A gazdasági élet továbbra is mozdulatlan. Sajnos több a rossz hír, mint a jó. Biztosnak hitt cégek zárnak be ismét. Pécsett 2000 embernek, Székesfehérvárott közel 1000-nek szűnik meg a munkahelye, s a kisebb cégbezárásokkal talán ne szaporítsuk a rossz hírek sorát. S akkor már itt az újabb külső kellemetlen hír: a válság elérte Olaszországot!

*

Érthető módon nagy mozgások kezdődtek a politikai életben. Ha gyűlnek a felhők, gyűlnek a varjak is - szól a bölcselet. De még ha csak azok gyűlnének. Tiltakoznak a szakszervezetek, civil szerveződések. Félpályás útlezárások, kisebb-nagyobb tüntetések tarkítják hétköznapjainkat. Az oktatásügy átalakítása sem megy zökkenők nélkül. Mint korábban azt már közreadtuk, az iskolákat, egészségügyi intézményeket a biztonságos működtetés végett vissza kell venni az önkormányzatoktól. Ez sem megy máról holnapra. S ez csak az éremnek hivatalos oldala. Egészen más képet mutat a másik oldala, ami a résztvevők életéről szól. Merthogy új igazodási pontok alakulnak. Meg kell tanulni az új házirendeket. A polgármester és annak rokonsága már nem lesz olyan fontos. Nagyon oda kell figyelni, hogy kire szabad mosolyogni, mikor kell homlokot ráncolni, s kivel nem célszerű látványosan sokáig diskurálni. Az ilyen nagy átalakulások sok csalódást és sikert rejtenek. Résen kell lenni! Reménykedjünk, hogy ezúttal talán a tehetség is érvényre jut.

Mindenképpen fontos hír, hogy kettészakadt az MSZP. Ahogy az sejthető volt, Gyurcsány nem bírta ki sokáig a szekundás szerepet. Új pártot alakított, s ehhez 10 jó elvtársat átvitt a Demokratikus Koalíció nevű új tömörülésbe. Egyelőre azonban nem tudnak még frakciót alakítani, mert a házszabály ezt nem teszi lehetővé. Annyi azonban bizonyos, hogy a Fidesz-KDNP kormánynak nem lesz könnyebb a dolga, mert egy frakciónyi hozzászólással több kritikát kell majd kezelni a tisztelt Házban. Kritikából pedig nem lesz hiány.

*

Miután a napnál is világosabb, hogy ilyen gazdasági körülmények között nem lesz több a kincstár bevétele, ezért a kormány újabb nadrágszíjhúzásba kezdett. Az Áfa emelés után további jövedéki adót raktak a dízelolajra, ami ilyetén módon már 410-420 forinton mozog. A várható hatásokat csak sejtjük. Az új árakhoz igazodni kell. Egy bizonyos: csak a nagyon fontos utak, fuvarok jöhetnek már számításba. Aki teheti, külföldön tankol. Valószínű, hogy amit a kormány nyer a vámon, azt elveszíti a réven.

50%-kal megemelik az aromával készült alkoholok jövedéki adóját. Meg kívánják szüntetni az EVA (Egyszerűsített Vállalkozói Adó) néven ismert adózási formát, ami a bevétel utáni 30% adó megfizetésével egyfajta biztonságot, nyugalmat jelentett a kisvállalkozóknak. S ugye a „sör alátét nagyságú adóbevallásnál" kezdtük az égiek dicséretét… Ugyanakkor a kormányszóvivő kézzel-lábbal tiltakozik az ellen, hogy itt valamiféle megszorítások lennének. Csupán kiigazítások történnek…

Mindenképpen nagy hiba ez a kommunikációs stratégia. Sokkal bölcsebb volna kiállni a publikum elé s elmondani azt, hogy a kényszerű lépéseket az ország talpon maradása miatt be kell vezetni. Az efféle kommunista időkből megörökölt halandzsálás csak ront a helyzeten. Még az a kevés bizalom is elszáll, ami a választások után pislákolni kezdett. S hát legyünk őszinték: akinek bizonytalan az, hogy holnap miből főz ebédet, ki tudja-e fizetni a számlákat, netán kérdés az, hogy kitől kap kölcsönt a további vergődéshez, annak már semmiféle kiigazításról szóló magyarázat nem jelent megnyugvást.

*

Hagyjuk is talán nyugodni gazdasági életünket. Van esemény bőven az élet más területeiről. A Főváros vezetése - hála az égnek - ura a helyzetnek. Tarlós Istvánéknak sikerült rendet rakni a legégetőbb fronton: a fővárosi közlekedési vállalat portáján. No persze hozzá kell tenni, hogy ehhez a kormánytól több milliárdos segítséget kaptak. Ettől eltekintve dicséretes, hogy következetesen végrehajtják mindazokat a terveket, amiket megfogalmaztak. Felszámolták az aluljárókban lévő hajléktalan „panziókat" s az alkalmi zöldség és fehérnemű árusokat is kiebrudalták a közterekről. Ezzel egy időben rendbe szedték a hajléktalan szállókat.

Most jutottak el odáig, hogy a parlament környékén is némi változást eszközöljenek. Vissza kívánják hozni a darabjaira fűrészelt, Dombóvárra „internált" Kossuth szobrot. Károlyi Mihály szobra helyére gr. Tisza István emlékművét óhajtják helyezni. Sőt, József Attila bronzalakjának is más helyet keresnek. No persze nagy a prüszkölés a másik oldalon. Különösen a Károlyi Mihály szobor körül. Az MSZP-sek sürgősen megkoszorúzták példaképüket. A jobbikosok viszont bedobták a koszorúkat a kukába. Mire az MSZP-sek újra koszorúztak. Népszórakoztatásból tehát nincs hiány.

Nagyobb volt a durranás a kultúra frontján. Tarlós István főpolgármester az Új Színház élére Dörner György színművészt nevezte ki igazgatónak s amolyan szellemi támogatóként Csurka István kapott intendánsi sarzsit.

No, erre már kitört a vihar. A főpolgármester olyan vizekre tévedt, ahol eddig csak a liberálisoknak volt halászási joga. A kultúra világa, színháztól a sajtóig, egy bizonyos érdekkör befolyási övezete volt eddig. Itt szoktak megpihenni a fáradt filozófusok és más szellemi óriások, akikben az a közös vonás, hogy ott törlik bele a lábukat a magyar hagyományokba, nemzeti ideákba ahol csak lehet. Természetesen ehhez az állam biztosította az anyagiakat és a kitüntetéseket. Ebből a közvéleményt befolyásoló státuszból kénytelen-kelletlen, nagy fogcsikorgatások között már átadtak a sajtónak egy szeletet. No de a színház, a film - az tabu volt. Pláne Csurka, mint intendáns! Megengedhetetlen.

El is kezdődött a nyilasozás, fasisztázás azon nyomban, hogy a hír napvilágot látott. Ezzel sikerül alaposan felmérgesíteni az új intendánst. Csurkát amúgy se kell félteni, elkanyarintotta ellenlábasait, név és cím nélkül, mindenféle nemzetáruló gazembernek. Történelemtanárok módszerességével vezette le, hogy jutottak a kommunista zsidók 1919-ben hatalomhoz, s annak mi lett a következménye, s hogy él tovább azóta is ez a ki nem mondott, meg nem fogalmazott, érinthetetlen rendszer. Károlyi Mihály szobráról pedig úgy vélekedett, hogy azt sürgősen a fémgyűjtő cigányok kezére kell juttatni. Végül már Tarlós Istvánnak kellett közbeszólni, hogy vegyen vissza a lendületből. Nyilvánvaló, ez a mérkőzés még nem ért véget. Most kezdődik majd a házalás, külföldi szövetségesek toborzása Csurkáék ellen. Minden bizonnyal jön majd Cohn-Bendit és csapata az EU parlamentjéből s még mások, „jó nevű" sajtóorgánumokból… Talán nem túlzás állítani, hogy ebben a régóta érlelődő ütközetben a régi rendszer és az új erők fognak csatázni…

Ami ehhez a témához amolyan lábjegyzetként idekívánkozik: nagy hiba ezt a kultúrharcot zsidó-magyar viszályra leegyszerűsíteni. Jelenlegi liberális hőzöngők, akik zsidónak nevezik magukat, pajzsként használják ezt a sokat emlegetett nevet és a holokausztként idézett vészkorszakot. Arról Csurkával egyetemben elfelejtenek beszélni, hogy voltak olyan zsidók, akik hazatérve Mauthausenből, ingóságaik államosítása után minden vagyonuktól megfosztva, mehettek Recskre vagy a Hortobágyra, a kommunisták internálótáborába. Véleményüket soha nem kérdezték meg. Nem is mondhatták el, mert erre nem nyílt lehetőség. Akik megpróbálták, azokat 56 után súlyos börtönévekre ítéltek - vagy felakasztottak.

No de ez egy másik történet. Róluk azért nem szabad beszélni, mert kicsorbulna a nagy üldözési mítosz, ami az ő tálalásuk szerint csak és kizárólag a jobboldalhoz köthető! Ily módon igen jól lehet üzemeltetetni azt a játékautomatát, amibe az állam dobja be a pénzt és ők játszanak. S nyernek.

Sajnos a nyugat-európai közönségnek nincs ismerete, fogalma a kommunizmus jótéteményeiről. S erről bizony a nyugati írástudók, a kultúra lovagjai tehetnek. Nyilván ezért lényeges az a mai „haladó erők" számára, hogy ebben a tekintetben semmi ne változzon, mert ha homok kerül a gépezetbe, elakadhat a pénznyerő. A nyugati polgár szinte hermetikusan el van zárva a sztálini idők rémségeitől. Nem készültek filmek, nem írtak róla a lapok, s nem jelentek meg támogatott könyvek. Ugyanakkor a bal-liberális oldalnak egész iparága működik az „ismeretek terjesztésére"… Jó példa erre az az anekdota-ízű történet, amit viccként is meséltek, noha megtörtént eset. Egy USA-ban nevelkedett hölgy érdeklődésére beszéltek a vendéglátók a szovjetek „felszabadításról". Elmondták, hogy a felszabadítók elvitték az órát, az ékszereket, megerőszakolták a nőket. Mire az amerikai hölgy döbbenten kifakadt: „Miért nem írták ki az ajtóra, hogy magánlakás?"

Talán az ilyen ismeretekkel magyarázható, hogy a strasbourgi bíróság szerint a nálunk betiltott önkényuralmi jelkép: a vörös csillag nem sérti az érzelmeket. Nyugodtan lehet tovább használni. Mit kívánhatnánk a bíróság tagjainak? Legyen részük egy kis felszabadításban.

*

Aztán akad itt még valami, ami körül olyan csend van, mint lakodalom másnapján a muzsikások házatáján. Ezt a történetet azonban ki kell egy picit csomagolni, mivel az október 23-i ünnepséghez kapcsolódik. Arról kellene beszámolnom, de másról szól.

Eljött október 23-a. Nemzeti ünnepünk. Vártuk. Ilyenkor minden szem a fővárosra szegeződik. Reggel ünnepi zászlófelvonással kezdődik a nap. Később megkezdődnek a központi ünnepségek, ahol a kormány színe-java jelen van. Beszédek hangzanak el, amit a családban, a vendégségbe érkező barátok közt meg lehet vitatni friss sütemények s egy pohár bor mellett. Este díszelőadás az operában.

Most október 23-án a zászlófelvonást követően alig történt valami figyelemreméltó rendezvény, leszámítva az ellenzékiek zászlólobogtatását. A kormány részéről nem tartottak központi ünnepséget! Orbán Viktornak Brüsszelbe kellett mennie a görögök ügyében, mivel pont 23-ra hívták össze a miniszterelnököket egy kis bemelegítésre. Ez *vis maior* eset. Tudomásul kell venni. No de hát a kormány nem egy emberből áll! Csakhogy Kövér László házelnöknek Brazíliában, majd a mostohagyerek argentínai magyarokat átugorva az uruguayi Magyar házban akadt halaszthatatlan dolga. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes az Ausztráliában élő magyarokat boldogította. S merre voltak a többiek?

Maradt az ellenzék, akik olyan magyarázattal álltak elő, hogy a kormány prominensei nem mernek az emberek elé kiállni! Ez a nem éppen hízelgő vélemény terjedt el a köztudatban. Nemsokára már olyan hangok jöttek, hogy azért maradt el a központi ünnepség, mert merényletet terveztek a kormánytagok ellen.

Sehogy se jó ez a hiánypótló mendemonda. Ez ügyben is napnál világosabban helyére kellene tenni a dolgot. Jobb volna elejét venni a további agyrémek terjesztésének. Vagy ha valóban volt zavargáskeltésre utaló hír, nyom, bejelentés, azt közkinccsé kellett volna tenni a jobboldali médiának. Bizonytalanságban nem szabad tartani az embereket. No de majd jövőre…

A sok esemény kavalkádja között egyszer csak feltűnt egy tisztes úr. Dr. Róna Péter professzor, egyetemi tanár, közgazdász, aki 56-ban hagyta el Magyarországot s idegenben igen magas polcokig jutott. Mint azt a médiákból megtudtuk, hónapokkal előbb pontos képet adott a görög válságról, Magyarország gazdasági kilátásairól, sőt a világban várható eseményekről, amelyek rendre bekövetkeztek. Azóta fél tucat sajtómunkás, riporter jár a nyomába, hogy mondaná már meg mi várható még? Lám csak, lám csak, vannak még „külhoni" magyarok, akik nagy hasznára válhatnak a világnak, ha oda figyelnek rájuk.

Barkuti Jenő

Kifejezések, amelyeket gyakrabban kellene ismételnünk, hogy megelőzzük, elkerüljük, vagy jóvátegyük konfliktusainkat:

6 szó**: Készséggel elismerem, én voltam a hibás!**
5 szó**: Én igen büszke vagyok Rád!**
4 szó: **Mi a Te véleményed?**
3 szó: **Kérlek, bocsáss meg!**
2 szó: **Légy szíves!**
1 szó: **Köszönöm!**

A HKK könyvtár igazodik a Hungária Egyesület nyári vakációjához. Omar vendéglős egész januárban zárva lesz, így a könyvek iránt érdeklődök **2012. február 10-től kezdve** számíthatnak újból szolgálatunkra (mindig a hó 2. és 4. péntekén, 19-21 óráig, vagy előzetes telefon-egyeztetéssel 4798-2596).

Várjuk a kultúrára szomjúhozókat!

Elhalálozások

Még a hivatalos gyászjelentés megérkezése előtt tudomásunkra jutott, hogy Torontóban 92 éves korában elhunyt **Tanyi József édesanyja**. Isten nyugosztalja!

Esküvő

Molnár Edith nagy örömmel (noha késve!) jelenti, hogy lánya, **Victoria Jeroncic**, 25 éves orvos, férjhez ment **Francisco Kelso**, 31 éves mérnökhöz július 23-án. Az esküvőt a San Isidro Labrador templomban tartották meg. **Molnár Laci**, a Szent István Otthon örökös tb. elnöke a boldog nagypapa. Az AMH ezúton gratulál az egész Molnár családnak!

Születések

- Ám nem ez volt a Molnár családban az egyedüli öröm: Október 29-én alaposan megünnepelték **Molnár László** tb. elnök 84. születésnapját a Szent István Otthonban. Noha a jubiláns már nem vesz részt a Segélyegyletnek aktív vezetésében, mégis majdnem minden nap ellátogat az Otthonba. Gratulálunk lankadatlan hozzáállásához!

Molnár Laci örökös tb. elnököt bizony kényeztetik.
▲Eva Rebechi igazgató és a személyzet egyik kedves tagja…
▼… és Béres Gyurka, a szintén állandóan bedolgozó barátja Gombos Évával, az Otthon egyik lakójával

Mit hallott az AMH ?

- A sportvilág, együtt a magyar kolónia azon tagjaival, akik ismerték és szerették, megemlékeztek arról, hogy **Dr. Rajczy Imre**, olimpiai, világ, európai és magyar kardvívóbajnok 100 éves lett volna november 8-án.

Utazók

Tanyiné Sátorhelyi Ildikó USA-i lakhelyéről írt boldogan, hogy a 4 Sátorhelyi testvér, **Éva, Ildikó, Tamás** és **Viktor** Los Angelesben találkozott, és sok idő után nagyon élvezték az együttlétet. A család szaporodik, a lányok megismerhették Viktor unokáit is. Gyönyörű szép helyeken jártak.

A 4 Sátorhelyi testvér

- A **KALÁKA Együttes** buenosi szerepléséről bőven olvashatunk a HUFI részben. Azonban még „privátprogramra" is adódott alkalom! Október 15-én, Anyák Napja előtti este **Pappéknál** voltak vacsorára. Éjfél tájban **Gryllus Vilmos** egy szép nótával köszöntötte fel az édesanyákat.

Gryllus Vilmos anyáknapi köszöntője

- Október 23-án Magyarországról érkezett **Fóthy Erzsébet *Lumpi***, hogy az 50. születésnapját családi és baráti körben ünnepelhesse. Szüleinél jött össze a kedves kör, és újabb lehetőség adódott egy vidám VAIK vacsorára. Utólag is gratulálunk!

b.-j.: Fóthy *Lumpi*, Fóthy Rita, Fóthy Judit *Muka*

- **Gráf Zsuzsa** a szomszédos rovatban ecsetelt sikeres előadása után a Hungáriában vacsorára maradtak a hallgatók. Ezen kívül október 29-én búcsúvacsora is volt részére a Mindszentynumban, aminek keretén belül **Fóthy István** elnök fontos bejelentést tett *(l. 2.o.)*

- **Murányi Anni** látogatásának is vége lett. Egy saját készítésű, nagyon finom mexikói vacsorával ajándékozta meg baráti körét **Papp Jenő** és **Zizi** otthonában. Az egész társaság nevében köszönjük a hajnali órákig elhúzódó, nagyon kellemes estét!

„…és az vajon mi lehet?"
- így érdeklődnek a vendégek.
b.-j.: Meleg Irén *Csiki*, Murányi Anni „szakács", Bernáth Bella

- Megtudtuk, hogy **Vass András** munkaügyből kifolyólag ismét Buenosban járt, és meglepetésszerűen ellátogatott egy Regös próbára, ahova szíve húzta vissza.

- Október utolsó hétvégén 4 uruguayi néptáncos járt nálunk. Volt kiadós próba a cserkészbál éjféli táncára, a nélkülözhetetlen *asado* kíséretében. Majd 2 héttel később, ahogy már évek óta szokásos, a cserkészbálra többen jöttek át, úgy Brazíliából, mint Uruguayból, ezzel is gazdagítva az egyébként is díszes eseményt.

- **Roószné Földházy Gabi** San Martín de los Andesból másfél hónapig tartózkodott Buenosban a „Boszorkányok" társaságában. Legnagyobb részt **Kesserűné *Angyalkánál*** és **Lomniczyné Lettinél** volt vendégségben.

- São Paulóból **Kiss Gábor** és felesége, **Koszka Ilona** érkezett a Cserkészbálra. Utána pár napos pihenőre a tengerpartra, Carilóba utaztak. Még hazaindulásuk előtt több baráti vacsorán vettek részt. Zajlik nálunk az élet!

Események

- Mint már várható volt, az **AMISZ címe** a Református Egyház székhelyének megszűntével átköltözött: új, hivatalos címe a Mindszentynumban van. A közgyűlés után tartott Választmányi gyűlésen nagyon megnyugtató határozat született: **Fóthy Erzsébet *Lumpi*** elvállalta, hogy Magyarországon képviselje az AMISZ-t.

- November 15-én nyílt meg a „**Hohenlohe-Waldenburg Senta** hagyatéknak" nevezett kiállítás a Museo Nacional de Arte Decorativóban, amelynek Senta hercegnő az értékes és ritka tárgyakat végrendeletileg adományozta. A kb. 80 darabból álló kiállítás 2 részre van osztva: XVI.-XVIII. sz.beli, elsősorban orosz és görög ikonok és XIX.-XX. sz.beli tibeti rituális elemek, szembeállítva ily módon 2 hitet, 2 kulturális világot és 2 kontinens művészetét, köztük a 40-nél több Mária kép vagy az év minden napjára ábrázolt szenteket bemutató festett képek. Nyitva február 26-ig. Ajánljuk!

- A **Villa Ángela**-i magyarok (Chaco) egyesületük 79. évfordulóját ünnepelték. Bővebb beszámolót olvashatunk a SP 2.o.-on.

- Hozzánk közelebb fekvően ünnepelt megint a **Valentín Alsina-i Dalkör.** Kedves levelük sajnos lapzárta után, késve, régi címünkre érkezett. Következő számunkban közöljük, de máris gratulálunk a 76. évfordulójukhoz, november 6-án!

Az elnökházaspár

EZ-AZ

A kép az 1. közös protestáns Istentiszteleten készült, október 16-án, amikor megemlékeztek a Reformációról is: *1. sor, b.-j.:* özv. Ladányi Domonkosné, Pataky Éva, Bonczos Zsuzsa, Schirl Pál, Benedekné Marika, szerkesztő, Honfiné Rajczy Kati, Keve Lászlóné; *hátsó sor:* Heftyné Kató, Jobkené Marikovszky Eszti, Keve Miklós, Kalmárné Adri, Mahlmann Irénke, Nt. Demes András, Keve Laci

- Örömteljes hír: A november 20-i magyar Istentiszteletre benépesedtek a **Krisztus Keresztje templom** padjai. Láthatóan jót tesz a gyülekezeteknek, hogy mindkét protestáns egyház szép számban együtt tiszteli Istent, magyarul. A szertartás után a hívők átvonultak a közterembe, ahol egy pohár borral fölköszöntötték a 40. házassági évfordulójukat ünneplő **Honfi Jancsit** és **Rajczy Katit**. Külön öröm, hogy a jelzett alkalomkor katolikus testvérek is jelen voltak. Mégtöbb hívőre lehet számítani Karácsony alkalmából, amikor is a Mindszentynum vezetőségének döntése folytán nem celebrálnak külön karácsonyi misét, hanem csatlakoznak a december 25-én tartandó közös magyar Karácsonyi Istentisztelethez. Halleluja! - Itt megemlítjük, hogy **Nt. Demes András** minden prédikációjában lehet valamit találni, amit azután hazavisz magával az ember. Érdemes kitapasztalni, mert igen jólesik!

- Nagy a készülődés az idei 4 napos **karácsonyi vásárra** a Hungáriában! A hosszú hétvége ellenére reméljük sok látogatója lesz. A szervezők kiemelték, hogy különösen gazdag és sokoldalú lesz **az idei TOMBOLA**, amelyen minden szám nyer! Ennek a gyerekek különösen örülnek! **Az idén is lesz ingyen HKK-turkálóasztal értékes könyvekkel! (1. em.)**

- A volt **Piroska lcscs**. tagjai összejöttek egy baráti uzsonnára, hogy **Barna Adri** új otthonát megismerjék. Mindenki vidám volt, mint ahogy annak lennie kell!

b.-j. elöl: Szalay Ági, Barna Adri.
Hátul: Bárány Csilla, Graul Mónika, Filipánics Zsuzsi, Szathmáry Irmi

- Előző híradásainkat követve: **Makkos Zsuzsi** Banfielden rendezett iparművészeti kiállítása igen sikeresen zárult november 25-én, népes látogatóval. Újból gratulálunk a művésznőnek!

Kitüntetés: A magyar kormány elismerte a São Pauló-i **Ráth Magdolna *Maginak*** sok, fáradhatatlan munkáját a magyarság érdekében. A kitüntetést **Kövér László** országgyűlési elnök személyesen nyújtotta át ünnepi keretek közt. Gratulációnkkal csatlakozunk **Kunckelné Ildikó** LAMOSZSZ elnök a nevünkben is már kifejtett jókívánságaihoz, hogy legyen sokáig ereje, energiája és kedve a szükséges munkához!

- Hungária évadnyitója 2012: Már most készül a március 15-i évadnyitó ünnepi program összeállítása. Ennek kapcsán **Lomniczy József** levelezik **Havas Judit PhD** előadóművész-irodalomtörténésszel, aki - örömmel jelezzük - elfogadta meghívásunkat, és Budapestről időben eljön közénk. *(Bővebben a következő számunkban)*

(BGT és HKZS)

Gráf Zsuzsanna előadása a Hungáriában

Gráf Zsuzsanna Liszt Ferenc díjas ének-, zene- és zongoratanár, karvezető. 1988-ban megalapította a már nemzetközileg elismert Angelica Leánykart. Gyakran tart karnagyi kurzusokat, bemutató órákat, és terjeszti a Kodály-módszer szellemiségét. Ezért járt már több ízben Buenos Airesben. Ez alkalommal - számos elfoglaltsága mellett - október 22-én a Hungáriában elmélkedett Liszt Ferenc 200. születésnapjáról és a zenén keresztül az 56-os forradalom évfordulójáról.

Érdekes volt meghallgatni lelkes észrevételeit, megfigyelését, milyen módon éli át a mai Magyarország fiatalsága a forradalom eseményeit és mennyire magukévá teszik az akkori fiatalok lelkesedését és harcát a szabadságért. Felolvasta **Kiss Magda** 16 éves lány „Virághullás" című, 1956. november 2-án írt versét, amelynek utolsó sorai így szólnak:

„Drága hős testvérek, drága lányok!
Sírotokon mindig nyílnak a virágok.
És mi, magyar lányok, megfogadjuk nektek:
Sohasem feledjük könnyes emléketek!!"

Mohai Miklós megzenésítette a verset, és a forradalom 50. évfordulóján az Angelica Leánykar a Mátyás templomban előadta. Ezt hallgattuk meg együtt.

Ez után felolvasta **Szőnyi Ferenc**, volt Buenos Aires-i nagykövet „Évfordulóra" című versét, amelyet a szerző 2006-ban írt és itt Argentínában bemutatott.

Liszt Ferenc következett. Évfordulóját meghatottan idézte fel, miután a művész nevét viselő Zeneakadémián végezte tanulmányait, majd díjat nyert, sőt még egy újabb kutatása folytán családjaik közti távoli rokonságot is felfedezett!

Az IUNA (Instituto Universitario Nacional del Arte) egyik diákja bevezetőszavai után lemezről elhangzott néhány részlet Liszt Christus Oratoriumából, ami méltó befejezése volt a megható műsornak. Köszönjük Gráf Zsuzsának! A viszontlátásra!

Balthazár Mártha

Mi történt? Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Egy 2 hazával együtt-érző írónak nehéz összefoglalni, tömöríteni egy havonta megjelenő Hírlapban az előző pár hétben történteket. Ebben a hónapban ez a szokottnál is nehezebb feladat elé állít. **Argentína,** befogadó hazánk október 23-án újabb 4 évre választott köztársasági elnököt és a Parlamentbe új képviselőket. Az augusztusi „előválasztások” óta tudtuk, hogy **Cristina Fernándezt, Néstor Kirchner** gyászbaborult özvegyét, meg fogják újra választani annak ellenére, hogy az ő elnöklésük alatt családja és környezete hihetetlen meggazdagodását botrányok veszik körül. A lakosság közel 54%-os többsége az ismert, elviselhető politikai és gazdasági folytonosságra szavazott, vagyis, hogy folyjon tovább a bőkezű osztozkodás egyre gyorsabban nyomtatott bankjegyekkel.

A meglepő, sőt felháborító az új képviselőház összetétele. Értelmes polgárok, politikusok, képviselők hónapok óta a kormánypárt és elnöknőnk ellen prédikáltak. Most egyszerre Cristina mellett fedezzük fel őket. A jövő évi költségvetést a napokban tárgyalják a képviselőházban. Az államkincstár rendelkezésére álló pénz elosztásában minden politikus, tartományelnök részt akart venni. A tusakodás nem tartott sokáig. A választásokat követő ujjongás után a kormány hamarosan kijelentette, hogy a pénz fogytán van. Fel kell emelni a villanyszámlát, a gázszámlát meg a földi- és légiközlekedés árát. Le kell csökkenteni az eddigi, tarthatatlan állami szubvenciókat. A szakszervezetek morognak és ellenállásra készülődnek. A polgárság az inflációtól és a régről ismert szigorításoktól rettegve az US-dollárba menekült, amit egy kormányrendelettel azonnal korlátoztak. Tehát eddig tartott a dínomdánom. Most jön a második, keserű fejezet.

*

2011. október 23-án úgy magyar, mint argentin honfitársaimmal együtt éreztem. Mint argentin, lesújtva, mint magyar, büszke öntudattal. Argentínában élő, példamutató magyar közösségünket kitevő szülők az I. és II. VH után, 1920 és 1950 között, vagy néhányan az 1956-os forradalom után érkeztek, telepedtek le. Másod- és harmadgenerációs gyermekeink itt nőttek fel. Ha átvették a magyar hazaszeretetet, tőlünk vették át. Magyarországot mint mintaképet, idealizálva mutattuk be nekik. Ma, 2011-ben, **1956. október 23,** hála Istennek minden itteni magyarnak ünnepet jelent. Intézményeink Buenos Airesben, október 16-án a Hungáriában, 25-én a magyar nagykövetségen, november 5-én az AMISZ rendezésében a “Plaza Hungría” téren ünnepelték meg. Érdekes lenne megfigyelni, hogyan emlékeztek az 1956-os forradalomra az otthon maradt magyarok és azok, akik nyugatra együtt, de hátukon nem egyforma batyuval menekültek.

*

1956 októberében a szabadságtól megfosztott ifjúság, csalódott értelmiségi vagy kétkezi munkás, igazságtalanul üldözött hazafi fegyvert ragadott, börtönfalakat nyitott meg és feltépte a rettegett vasfüggönyt. Kétszázezer ember a száműzetést választotta: nyugatra menekült. Szabadföldön az ország felszabadulásáért imádkozott, de az anyaországot nem tekintette mintaképnek. Hitt abban, hogy külföldön több barátot szerezhet a magyar ügynek, magyar szabadságnak, mint otthon. A világpolitika fordulata, a szovjet kommunizmus bukása 3 évtized alatt Magyarországon is véget vetett a Kádár-féle „gulyáskommunizmusnak”. A 3. **Magyar Köztársaságot** 1989. október 23-án kiáltották ki. Következő évben, 1990-ben választott az ország először demokratikusan Országgyűlést, kormányt és elnököt Antall József személyében. Ez lett a „rendszerváltás” évfordulója is. Az elmúlt 20 évben rendszeresen, minden 4 évben, váltották egymást különböző színezetben a szocialista kormányok. A mindenkori köztársasági elnök és munkatársai mind 1945 óta nőttek fel, hasonló neveléssel s politikai háttérrel. Történelmet hiányosan, vagy hamisan, vagy sehogysem tanítottak. A nagy többséggel megválasztott, állítólag jobboldali nacionalista **Orbán Viktor** kormányának 1. lépése egy új alkotmány kidolgozása és megszavaztatása volt. Mi, szórványban élő magyarok ezek után joggal remélhetjük, hogy Óhazánkat büszkén mutathatjuk gyermekeinknek és az idegeneknek. Egy szerető anyaországot, ahol a polgárok egyforma jogokkal és kötelességekkel békességben élnek.

A gyakorlatban sajnos mást látunk. Széthúzást, számonkérést, gyanakvást. Nincs közös ellenség, de nincs közös cél, közös szellem sem. Orbán Viktor évek óta küzdött államfői tisztségéért, és bizonyára pontosan tudja, hogy mit akar elérni. A választópolgár viszont legtöbbször csak azt tudta, hogy mit nem akar folytatni. Most, amikor az anyaország egy gazdasági csőd szélén sántikál, és amikor egy nemzetközi bizalomnyilvánítás nagyot lendíthetne rajta, akkor a nyugatra menekült honfitársak miért nem támogatják hitelét? Mert gyakran inkább rontják. Ebben a gazdasági krízisben a hazai politikusok sem békülékenyek. Az évekkel ezelőtt elképzelt Dunai Országok Együttműködéséből eddig nem sokat láttunk. Közben - a Délvidéket kivéve - minden elszakított országrész az Európai Unió tagja lett. Az együttműködésre lenne lehetőség, ha nem tengne túl mindenütt egy dölyfös nacionalizmus. Régi nagy dicsőségünk olyan sűrű homályba merült, hogy jobb lenne a közelmúltban elért sikerekkel dicsekedni és magyar hazánk hírét külföldön semmiképpen nem csorbítani.

Események

Lomniczy József vendég, Némethné Lenke háziasszony, Eva Rebechi igazgató

- Október 21-én, pénteken délután a **Szent István Otthon** vidám hangulatban tartotta meg a hónapok óta tervezett „Ismerkedési Ünnepélyt”. Az eredeti terv az volt, hogy hívjuk meg azt a 6 magyarbarátot (nem óhajtanak névszerint szerepelni), akiknek adománya ($arg 24.000) lehetővé tette egy modern hűtőszekrény megépítését.

▼ Már nem árt meg a meleg a finom gyümölcsnek!

▲ Demes Feri boldogan lép ki a frissen felavatott hűtőkamrából

A háziasszonyok: **Sebessné Bonczos Zsuzsa, Lomniczyné Pejacsevich Letti** és **Némethné Siraky Lenke** küldték ki a meghívókat mind a 6 jótevőnek, amire ők egyenként azonnal válaszoltak. Halaszthatatlan elfoglaltságuk miatt nem ígérték, hogy eljönnek, de gratuláltak, hogy adományukat tervszerint, eredményesen, időben befejeztük. A végén csak egy barát jelent meg személyesen, de az ünnepség, finom uzsonna és a vidám hangulat minden fáradságot megért. Idős testvéreink örültek. Az ünnepi rövid köszöntőben, hálából megemlékeztünk a hat adakozó néhai példamutató magyar édesanyjáról vagy apjáról (ábécésorrendben): **Agárdy Jenő, Apor Klára, Keglevich Márka, Schmidt Edith, Zilahi-Sebess Jenő** és **id. Zombory István.**

- *”En la Naturaleza no hay conflicto”*: Október 29-én a **Magyar Irodalmi és Kultúrtársaság** a Szent László iskolába **Zahorán Ákos** spanyol nyelvű előadására hívta meg közösségünk tagjait. A nagy érdeklődést az előadás iránt rejtélyes címe és maga az előadó személye váltotta ki. Ákos, **Dőryné Széchényi Ilona** fia, közöttünk Argentínában nőtt fel, részt vett a cserkészetben. 64 éves születésnapját október 26-án édesanyjával, Buenos Airesben töltötte, egyébként családjával Chilében él. Az idősebbek szeméből baráti kíváncsiság sugárzott. Vajon mit tud ez az „ifjú” nekünk előadni, tanítani?... **Dr. Terek Zsófia,** a Kultúrtársaság nevében hivatalosan bemutatta az előadót, felolvasta tudományos felkészültségét és pályafutását. Az ezt követő feszült figyelmet az előadó szerény bevezető szavai és humorérzéke teljesen feloldotta. Hegel rideg, kemény filozófiájából idézett, aztán saját tudományos fejtegetését adta szabadon elő. Számítógépéről vetített képekkel és rajzokkal támasztotta alá mondanivalóját. Figyelemmel követtük, sőt részt vettünk a felsorolt teoretikus példák, problémák gyakorlati megoldásában. Zárószavaiban ismételten arra mutatott rá, hogy egyéni és társadalmi életünkben akkor vagyunk nyugodtak, elégedettek, ha megismerjük, megnevezzük konfliktusainkat**.** A szó, *conflicto*, magyarul összeütközés, érdekellentét, ellentmondás, 2 szándék, érdek, cél között összeütközés, ami háborgást eredményez. Az érdekes előadás tanulsága: nevezzük meg életvitelünkben a valóban fontos prioritásainkat. Szabjunk határt igényeinknek. Válasszunk ábécésorrendben négyet, és azokat olyan irányban és sorban, bölcsen kövessük, hogy ne ütközzenek össze egyéb lényegtelen követelményeinkkel. A hozzászólásokat a vendégszerető **Redl Isa** és **Terek Zsófi** háziasszonyok teadélutánján folytattuk.

Zahorán Ákos örömmel veszi át diplomáját a háziasszonyoktól

- Az október 31-én ünnepelt Reformáció **Magyarországon**, ahol a lakosság jelentős százalékát protestánsok képezték, 1945-ig pirosbetűs ünnepnap volt. Egy hivatalosan római katolikus országban, mint például **Argentína**, ismeretlen volt, ateista országokban az is maradt. Az idén Magyarország október 31-et ünnepnek nyilvánította. A hitoktatás az elmúlt félévszázadban nem volt kötelező. Sok megkeresztelt protestáns sem tudja, hogy miért esik október utolsó vasárnapjára a Reformáció emléknapja. Dr. Luther Márton a pápával folytatott, évekig tartó hitvitái után a 95 pontból álló tiltakozó hittételeit szándékosan 1517. október 31-én szegezte fel Wittenbergben Frigyes szász fejedelem vártemplomának homlokzatára. Biztos volt, hogy november elsején, Mindenszentek ünnepén, a misére készülődő nép elolvassa. Európában az iskolás gyermekeknek ezek a napok jelentik a tanév első 3 napos szünidejét. Remek dolog volt ez mindig! Október 31 Reformáció, november 1 Mindenszentek, november 2 Halottak napja. Magyarországon, Ausztriában, Bajorban a halottak napjának nagyobb sikere van, mint Mindenszenteknek. A temető egész este a társadalmi élet központjában fénylik.

- November első napjaiban egyházi ünnepeink hétköznapokra estek, magyar közösségünk nem ünnepelt. Mindenki pihente október végi fáradalmait. Palermóban, a város legszebb, parkokkal körülvett negyedében minden kivirágzott. Kis lakásomba zárva, úgy éreztem magam, mint egy ketrecben. Gondoltam egy nagyot és a közeli Evita Múzeum napos kertjébe hívtam meg barátnőmet, **Tachellané Trefán Isabellát** egy teára. A napokban érkezett meg Európából, és örömmel számolt be úti élményeiről. Elmesélte, hogy Magyarországra édesanyja kérésére utazott és csak dolguk végeztével rándultak ki pár napra Csehországba, Bécsbe, Pozsonyba. Engem az érdekelt, hogy 86 éves édesanyja, **Trefánné Erzsike** hogyan viselte el, zokszó nélkül, ezt a fiataloknak is fárasztó utat. „Hogyan? Óriási akaraterővel. Elhatározta, hogy szülei, Danila Anna és Árvai János sírját rendbehozza, új sírkövet állíttat nekik a nyírlugosi temetőben.” A Trefán család megható történetét engedelmükkel azért írom le, mert olyan jellegzetes a mi magyar kolóniánk tagjaira. **Árvai Erzsébet** 1924-ben Nyírlugoson született és nőtt fel az I. VH-t követő nyomorúságos, nehezen javuló időkben. Férjével, **Trefán Lászlóval** ott ismerkedett és házasodott meg, ott született **Isabella** lányuk is. A fiatal család a II. VH-t követő kilátástalan országból az 56-os forradalom után Argentína irányába menekült. Buenos Airesbe 1958-ban, a *Salta* nevű argentin személyszállító hajón érkeztek. Itt megkeresték László édesapját, **Trefán Mihályt**, aki ide az I. VH után érkezett. Trefánné Erzsike 1981-ben utazott először Magyarországra, de szülei akkor már nem éltek. Férje 1990-ben Buenos Airesben halt meg. Kortársamnak, Erzsikének telefonon fejeztem ki bámulatomat, amire a következőket válaszolta: „Ezzel szüleim emlékének tartoztam. Most már nyugodtan nézek a jövőbe.”

Az idén kissé késői virágzás a Jardín Japonésben

Trefánné Árvai Erzsébet és lánya Isabella-Erzsike

*

***Utóirat*: A Cserkészbál után, november 13-án hajnali 2 órakor:** Büszkén jelentem, hogy a cserkészbál várakozáson felül jól sikerült. A Hungária fiatal új vezetősége bebizonyította, hogy úgy, mint már a múltban is, ezentúl sem kell báljainkat, gyermekeink esküvőjét, születésnapjainkat idegen klubokban rendezzük. A jövőben lehet ugyan javítani a rendezvényeken, de kritizálni az idein semmit nem lehet. Gratulálunk!

(Beszámoló l. HUFI 3.o.)

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

Alapító Fővédnök: ***Rubido-Zichy Hohenlohe Senta*** (†)

Alapító Védnökök:
Alitisz Constantino - Eickertné Rubido-Zichy Antoinette (†) - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (†) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005-től 2010-ig US$ 100.-on felüli adományozók (ábécésorrend):
(1x) B.Á. (Kanada) - Csesztregi Ferenc - Dr. Andrés Faragó - Gosztonyi Attila - Grosschmid Mária (Mo) - Jakab János (USA) - K.I. - Dr. Kraft Péter - Kurhelec János - Magyar Református Egyház - N.N. - Sisa István (USA) - Szekeres Zsolt - Zombory István
(2x) Álvarezné Zöldi Viktória - N.N. - Dr. Besenyi Károly - Kalpakian Ervin - Mészáros Lászlóné Angéla
(3x) Dobosi Szabó Anikó - Gorondi István és Edith
(4x) Dőry Ilcsi - "Instituto Internacional de Artes Culinarias ***Mausi Sebess***" - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Pejacsevich Alexis
(5x) Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†) - Erdődy József - Móricz Istvánné
(6x) Dr. Alitisz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Dr. Orbán László - Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsa

2011:
- Dobosi Szabó Anikó
- Pejacsevich Alexis
- Luraschiné Földényi Judith
- Dr. Némethy Kesserű Judit
- "Instituto Internacional de Artes Culinarias *Mausi Sebess*"
- Magyar Református Egyház
- Mészáros Lászlóné Angéla
- Z.-Sebessné Bonczos Zsuzsa (x2)
- Dr. Besenyi Károly (x2)
- Dr. Alitisz Constantino
- Dőry Ilcsi
- Móricz Istvánné
- Kalpakian Ervin
- Álvarezné Zöldi Viktória
- Grosschmid Mária
- Dr. Orbán László (x3)
- Meleg Piroska
- Dr. Andrés Faragó
- N.N.
- Dr. Farkas Ferenc

Hálásan köszönjük adományukat, támogatásukat, fölülfizetésüket!

Honnan tudod, hogy magyar vagy?
- amikor egy olyan nyelvet beszélsz, amit sehol a világon nem értenek, csak a magyarok...

INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES

Ifjúsági Csoportok - Actividades Juveniles

EMESE Kultúra és Ifjúságfenntartó Testület - *Asociación Cultural EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.sz. Magyarok Nagyasszonya Lcscs. - *Agrupación de Guías Húngaras N° 39 Magyarok Nagyasszonya.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithhaynal@hotmail.com

18sz. Bartók Béla cscs. - *Agrupación de Scouts Húngaros N° 18 Bartók Béla.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - rubiecito87@yahoo.com.ar

Külföldi Magyar Cserkészszövetség Dél-Amerikai Körzet - *Distrito Argentina de la Asociación de Scouts Húngaros in exteris.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800

REGÖS Magyar Néptáncegyüttes - *Conjunto Folklórico Húngaro Regös* - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

Zrínyi Ifjúsági Kör (hétvégi magyar iskola) - *Círculo Juvenil Zrínyi - Colegio Húngaro.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4791-3386 susyfothy@yahoo.com.ar

Művészet, Zene, Kultúra - Arte, Música, Cultura

Ars Hungarica Kultúra- és Zeneterjesztő Civil Szervezet - *Ars Hungarica, Asociación Civil de Música y Cultura* - szekasym@gmail.com -

Coral Hungaria - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar

Hungária Könyvbarátok Köre kölcsönkönyv- és levéltár - HKK - *Biblioteca Húngara* – Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

Magyar Színtársulat: Álomgyár a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

Klubok - Clubes

Hungária Egyesület - *Club Hungária, Asociación Húngara en la Argentina.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - hungariabuenosaires@gmail.com

Valentín Alsinai Magyar Dalkör - *Coro Húngaro de Valentín Alsina.* Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

Iskolák - Colegios

Angolkisasszonyok Intézete (Ward Mária) - *Colegio María Ward.* Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

Szent István Kollégium - *Colegio San Esteban.* Anasagasti 202, (8400) San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar

Szent László Iskola - *Colegio San Ladislao.* M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

Sport - Deportes

Hungária Vívó Csoport - *Esgrima Club Hungária.* Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - andresgrabner@yahoo.com

Egyházak - Iglesias

"Krisztus Keresztje" Magyar Evangélikus Gyülekezet - *IELU - Congregación Evangélica Luterana Húngara "La Cruz de Cristo"* - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar - www.lacruzdecristo.com.ar

Magyar Református Egyház - *Iglesia Reformada Húngara* - **ideiglenes cím** - Aráoz 1857, (1414) Bs. Aires. Tel. 4799-2527 - mariabenedek@arnet.com.ar

"Mindszentynum Zarándokház" Magyar Katolikus Káplánság - *Asociación de los Húngaros Católicos en la Argentina* - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

Intézmények - Instituciones

Argentínai Magyar Intézmények Szövetsége - AMISZ - *Federación de Entidades Húngaras de la República Argentina (FEHRA)* - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4542-9877 - nvattay@arnet.com.ar

Argentin-Magyar Kereskedelmi és Iparkamara - *Cámara Argentino-Húngara de Comercio e Industria.* - www.camara-hungara.com.ar - Tel. 15-4193-6752 - info@camara-hungara.com.ar

Magyar Segélyegylet "Szent István Öregotthon" - *Asociación Húngara de Beneficencia "Hogar de Ancianos San Esteban"* – Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

Magyar Irodalmi és Kultúrtársaság - *Asociación Literaria y Cultural Húngara.* M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@fibertel.com.ar

MHBK - Magyar Harcosok Bajtársi Közössége - *Comunidad de Camaradería de los Ex Combatientes Húngaros en la Argentina* – J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar

Szent István Kör - *Círculo de San Esteban.* M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar

Vitézi Rend Argentínai Csoport - *Orden de los Caballeros Vitéz. Capítulo Argentino.* Tel. (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

Vidék - Interior del País

Barilochei Magyar Egyesület - *Asociación Húngara de Bariloche* – Mitre 213, 2°, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-430282 luiseduardostany@hotmail.com

Chacoi Magyar Egyesületek:
- ***Colectividad Húngara de Cnel. Du Graty*** – M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649
- **Villa Ángela-i Magyar Egyesület** - ***Sociedad Húngara de Socorros Mutuos*** – Hungría 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939

Córdobai Magyar Kör - *Círculo Húngaro de la Provincia de Córdoba.* Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipanicslili@gmail.com

Santa Fe-i Magyarok Társasága - *Agrupación Húngaros de Santa Fe (capital)* - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - zoltanhorogh@hotmail.com

MAUSI SEBESS
El Instituto Latinoamericano de Artes Culinarias más premiado en el mundo
Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
Tel.:54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com – www.mausiweb.com

Squam®
Crema dental multifunción con EDS y flúor
Protege su sonrisa diariamente
- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Acción Bactericida
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal
- Calidad garantizada con costo racional

PRESENTACION:
Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.
C.O.R.A. APROBADO
Gador Al Cuidado de la Vida
http://www.gador.com.ar

Dra. Dancs Zsuzsanna
ügyvéd
A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
Mar del Plata
Tel.: 0223-494-0339
susanadancs@sinectis.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada
Estudio 4372-6844
15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

Kapható a Hungáriában a HKK könyvtárban. Ára 30 dollár

HKK HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: A hó 2. és 4. péntekén 19 - 21 óra.
2012 január: zárva
Hungária Egyesület 1. em.
Pje. Juncal 4250, Olivos Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A JANUÁR-FEBRUÁR kettősszámra a lapzárta: december 10
Anyag és hírek beküldésére
(54-11) 4711-1242
amh.argentina@gmail.com

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsánna
Rovatvezető Sebessné Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amh.argentina@gmail.com
http://epa.oszk.hu/amh http://efolyoirat.oszk.hu/amh
www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com

Esta edición fue impresa en **IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855**

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi
Hungária fiataljai **Ifjúsági rovat**

Rakd el a HUFI minden számát úgy, hogy - mint kis „könyvecske” - a kezed ügyében legyen. A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!

1956-2011: csupa zene csupa testvérszív
Magyar szív a magyar szívvel!

A ***Kaláka*** művészei harmadszor jönnek ide, hozzánk. Ez alkalommal ittlétük már természetesen lazábbnak, önfeledtebbnek sikerült.

Ilyen lelkületben találkozott a *Kaláka* kvartett a *Regös* és a *Mákos* (a Regös tánccsoport népi zenekara) együttesekkel. A tehetséges profi és a tehetséges amatőr teljesen együtt táncoltak.

Folyik a megemlékezés - összkép Fotó Trixi

A Hungáriában lezajlott 56-os megemlékezés *„Ablaktól-ablakig”* műsorát együtt építettük fel, csodálatraméltó eredménnyel. A közös próbán akadozott a kommunikáció az első tíz percen át, de csak ennyit. Mosolyok, elfogadás, türelem uralkodott mindkét oldalon. Hiszen van e mögött magyarázat is: *magyar szív a magyar szívvel!* Később egy finom argentin *asado*val fűszereztük meg kölcsönös közreműködésünket.

Zóka „szabadságharcos”, bemondóként Fotó Jakab

A tiszteletadó műsorra legalább 30 nézővel több jelent meg a megszokottnál. Ez érthető! A *Kaláka* fellépése vonzotta be azokat, akik amúgy nem is jöttek volna el. Mivel „az idegen az első”, ott kell lenni! Nem baj, sőt! Legalább a Hungária fiataljai bemutatkozhattak azok előtt is, akik aznap nem éppen értük gyűltek össze. Ez igazság. Ez is sors! És ez alkalom, hiszen minden alkalmat érdemes megragadni. Ez az volt!

*

Egyáltalán, az egész hét izgalomban fürdött. A *Kaláka* fellépett a martínezi Teatro de la Covában, a belvárosi Museo Isaac Fernández Blancoban, és egy egész napot töltött Plátanoson, a ZIK családokkal. Minden esetben más műsorral, és a különféle események színes hangulatváltozásokkal lepték meg azokat, akik kísértük őket.

A közvélemény pozitív, hálát kifejező szép szavakkal viszonozta a kapottakat. Ezt az 56-os műsorunk után ismétlést, ráadást igénylő vastapssal is kimutatta. Ezzel ajándékozott meg! Ehelyett a *Mákos* ráhúzta az egyik újonnan összeállított sorozatával, amelyhez rögtönözve beugrott a *Kaláka* is. Felejthetetlen pillanat maradt meg mindnyájunk emlékezetében.

Zólyomi Kati

A *Mákos* együttes fogadta a kihívást: együtt játszott a *Kalákával*! Fotó Trixi

▼ A jó idő is velünk volt Plátanoson! Fotó Balthazár

◀ A *Kalákák* a Hungáriában Fotó Trixi
- és ▲▲
lazítva, Plátanoson Fotó Balthazár

Havi „HUFImondat”:

„Ma mosoly, holnap könnyek,
ma még nehéz, holnap könnyebb.
Nézz az égre, a legszebb fényre,
láss egy álmot, harcolj érte!”

(NN)

Olvasunk… és gondolkozunk:

Az órák, a hetek s a hónapok, az évszakok rohannak el, miközben szigorú beosztással rendbeteszik szétszórtságunkat.

Naptárokhoz, óramutatókhoz igazodunk. Habár a digitális órák nem ketyegnek kedvesen, azért mégis figyelmeztetnek, megmutatják, mennyi marad még hátra a sokmindenből… Mi magunk szabjuk meg ezt a rendet! Hagyományosítjuk minden mozgásunkat, elkezdünk, befejezünk szakaszokat, megünnepelünk és megsiratunk helyzeteket. Élünk!

Ezt az évet is szépen beosztottuk. Máris végetér, elszivárog a december is. Lassan előszedegetjük a poros kartondobozokban elpakolt karácsonyfadíszeinket. Össze kell szedjük magunkat! Hiszen évvége lesz, készen kell álljunk! Míg nagytakarítunk, elgondolkodunk azon, amit helyesen tettünk, átszemléljük azt is, amit abbahagytunk, s elképzeljük őszinte ártatlanságunkban mindazt, ami még hátra van… mert katonásan tartjuk be a szabályt, a szokás rendjét!

Minekünk még magyar karácsonyaink vannak! A fülleszto melegben is visszaidézzük a szüleink-nagyszüleink hazai havazását! Diós-mákosbejglit sütünk órákig, fűszeres, zsírtartalmazó sültpecsenyéket, és amikor kinézünk ablakainkon, hópelyhek halk hullása helyett elfogadjuk a tűzijátékok iszonyatos és sistergő robbanását. Mégis otthon vagyunk, megszólal egy-egy családnál a magyar Himnusz is… Mi még „fát gyújtunk”, akkor is, ha a műanyag famásolaton felvillanó fényecskék pislákolnak felénk. Mégis otthon vagyunk, és a Jézuska jóvoltából még az angyal hozza gyermekeinknek az ajándékokat. Imádkozunk, átszellemülten „Mennyből az angyal”-t éneklünk, és az idősek még mindig hozzáképzelik az otthoni hideget, a havas hegyormokat, a csilingelő szánkók lelkületét.

Varázslat! Ugye? Mert álmodozó képzeletet építünk fel magunknak. De szép, mennyire szép! Főleg azért, mert ebben nőttünk fel, mert ez eszménkhez tartozik, nem úgy az itteni szokások. Furcsa és csodás! Magyar dolog!

Novemberben halottak napja volt. Ez csak annak jelent valamit, aki már elvesztette szeretteit… Én elbúcsúztam idevándorló szüleimtől. Apukám 32 éve, Anyukám 19 éve hagyott itt. Mennyi digitalizált év! Szemétbe vetett naptár, havas emlék, rozsdás idő, régi kép, napló, anekdotaözön - árvaság!

„Nem az a halál, amit ti gondoltok. Én már láttam a halált, a nyomomban lépkedett. Az volt az érzésem, valaki követ. Hátrapillantottam a történelmileg belénk szivárgott óvatosság nevében. Senki. Körös-körül mozdulatlan hegyek. A természet közönye. De mégis követett valaki. Visszapillantottam lábam nyomára a kövér fűben. Ekkor megláttam. A fű lassan, nyugalmasan, mint akinek mindegy, felegyenesedett mögöttem.

Hátamon végigszaladt a hideg. Arrább léptem, máris kitörölt az élők sorából. Mintha soha nem is jártam volna arrafelé. Akkor sem: gyermekkoromban. Pedig sokáig éltünk az öreg malommal szemközti lakásban. Erre határozottan emlékszem. Higgyétek el, így volt. Nincs bizonyítékom; semmiféle bizonyítékom nincs.

Csak legfeljebb az, hogy most embermagasságú a gaz az itt élt emberek helyén.”

(Panek Zoltán: „Keserű tejről érik a dió”)

*

A halál a másik dimenzióban megörökített élet. Varázsos arrébbcsúszás. Időszeszély! Figyelmeztető reklám! Elérhetetlen válasz! Várakozás! Előkert. Itt van mindig mellettem-mögöttem. Előttem. Míg élek, tisztogatom az utat a halál órájának kapuja felé. Velem ballagnak a többiek. Sokan lehajtott fejjel, mert félnek. Mások nagyot lélegezve, mert tudják merre haladnak.

Hány fajta halállal küzdünk meg, mi magyarok! Régi városaink épületei könyörögnek felénk, mint Szabadkán… Egyszerű templomok tornyai, mint Böződújfalun, mint a régi dunai hidak a háború után, a felvidéki pillangók a tavasszal, minden szól hozzánk. Csak halljuk meg e szavakat! Értsük meg a szózatokat! Fejtsünk meg valamennyi rejtélyt! A sok vészharang kondítását! Az új idők polgármesterei nyavalygását!

Szent Karácsonyunk közelében, a decemberi hangok után megyünk tovább. Ki-ki a maga lehetősége szerint. Egyedül, szeretteivel, emlékeivel, hiányaival, barátaival, lelkiismeret-furdalásával vagy megelégedettségével. Magyarságunkkal, hidegben vagy melegben, bőségben vagy szegénységben, de elénktárt lelkünkkel!

Meghitt, Szent Karácsonyt kívánok mindnyájatoknak!

Zólyomi Kati

[Szerk. megj.: A Kaláka fáradhatatlan volt dél-amerikai turnéja alkalmából. Ahogy már múlt számunkban jeleztük, hozzánk Chiléből érkeztek, ahol népes közönség előtt nagy sikerrel szerepeltek. A brazíliai INFO elektronikus hírlevélből nemrég megtudtuk, hogy október 22-én már São Paulóban voltak, ahol a cserkészekkel együtt kimentek Embúra és meglátogatták a Simon Bálint Cserkészparkot, egy emlékezetes és nagyszerű szombati napot töltve el: az együttes tagjai együtt énekeltek és zenéltek a cserkészekkel. A *Kaláka* a São Pauló-i Magyar Házban is fellépett. Az október 23-i megemlékezésen pedig a Szent Imre Gimnázium új előadótermében Dr. Kövér László, a Magyar Országgyűlés elnöke jelenlétében megható fellépése következett, amelynek során két meglepetéssel is kedveskedtek a megjelent vendégeknek. Először Szíjjártó Csaba úr, Magyarország brazíliai nagykövete zenélt együtt a Kalákával, majd a 13. számú Szondi György Cserkészcsapat tagjai adtak elő két megzenésített verset az együttessel. A rendezvény után a vendégek fogadáson vettek részt.***]***

DÉL-AMERIKAI MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM

Argentínai és uruguayi magyar néptáncos követek São Paulóban! 2. rész

Folytatás előző számunkból:

Ebéd után csoportkép készült az asztal körül, és felvettem magnóra drága kollégáim szavait, hogy megosszam a HUFI olvasóival. Egyre inkább zuhogott az eső, s majdnem, hogy táncos léptek zaját járta el a nagy terasz tetején.

A kérdések: *Miért vagy itt ma? És mától kezdve, sejted változik - vagy nem - magyar néptáncoséleted?*

Válaszok:

Diana Fekete Nuñez (Pántlika):

Azért jöttem ide, hogy együtt ünnepeljük a Zrínyi évfordulóját a sok baráttal. Szép látni, hogy egy csoport, egy magyar néptánccsoport nemcsak emberekből áll, hanem jó barátokból! Mától kezdve csak jobban szeretem a néptáncos életemet és a sok barátot, akiket ebben a különleges magyar-dél-amerikai világban ismertem meg! Remélem ezt örökre magammal tarthatom és még sokat fogok táncolni, zenélni és mulatni!

Gyuricza Gábor (Zrínyi alapító vezetője):

Azért jöttem ide, erre a fantasztikus rendezvényre, mert 30 éve alakult az a csoport, amelynek én is az egyik főszervezője és alapítója voltam. Kötelességem volt itt lenni, és nagyon örülök, hogy részt vehettem! Nagyon-nagyon kellemes volt a tegnap esti előadás is és ez a mai találkozás és beszélgetés veled, és a többivel!

Három részre osztható ez a 30 év, vagyis a kezdetbeli lendületes 10, az átmenet és az utolsó 10, amelynek eredménye volt az együttes nagyon szép tegnap esti teljesítménye. E harminc év alatt kétszer volt névváltozás: 1981-ben, amikor megszülettünk, akkor a nevünk Zrínyi Regösök volt, egészen 1988-ig, amikor Falvay Károly táncmester és koreográfus jött, és az ő ötletére változtattuk meg Zrínyi Művészegyüttesre. A fiatalok úgy döntöttek, hogy ez a név mostantól alakul át Zrínyi Néptáncegyüttesre. Én nagyon feldobódtam, nemcsak a tegnap esti megemlékezéstől, hanem főleg a mai beszélgetésektől, és mivel a sors úgy hozta, hogy jövő hónaptól már São Paulóban leszek legalább még egy évig, nagyon szeretném segíteni a São Pauló-i magyarságot tanításokkal, előadásokkal, amennyiben lesz rám szükség. Ez változott bennem: hogy én most nyitott vagyok erre, hogy újra tudjam tanítani a fiatalokat és az időseket is egyaránt.

Tóth Eszter (ex Pántlika):

Én azért, mert tisztelem azt a munkát, amit befektettek 30 évvel ezelőtt a São Pauló-i fiatalok. Bálinték meg Gábor elkezdték és hagyományként át tudták adni. Élvezem azt, ahogy a Puskás testvérek Gyula és Angyal ilyen keményen tudják ezt a munkát folytatni. Továbbra él a néptánc bennem, és most Gyuricza Gáborral megpróbálunk a mi korosztályunk fiataljainak nyújtani valamit, hogy őbennük is felébredjen a néptánc!

Brum Alejandra (Tündérkert):

Azért jöttem ide az évfordulói dátum alkalmából, hogy barátokkal találkozzak, ami fontos dolog számomra. Nagyon élveztem, hogy itt, regös barátaimmal léphettem fel a Zrínyiek tiszteletére!

Bálint Inci (Zrínyi alapító táncosa):

Ma azért vagyok itt, mert olyan emberek jöttek el ide s velem akartak lenni, akik számomra nagyon-nagyon kedvesek, akik velem egy álmot álmodnak, akik velem egy húron pendülnek. Akik tudják, hogy én mit szeretek, és hogy nekem mennyire fontos ez, amit én éveken keresztül csináltam! Én azért vagyok ma itt, hogy ezekkel az emberekkel együtt lehessek. Hogy ez a 30 év mit jelentett nekem? Azt nem kell elmondanom! Az életemet jelentette! Mától mi lesz? Nem tudom még. Azt tudom, hogy eddig egy csukott ajtó volt, és most megnyitottam azt, de hogy ez merre-hova fog vinni, azt még nem tudom. Nem tudom, még mit vállalok magamra, de kinyitottam egy ajtót, ami akárhova vihet.

Marques Pedro (Pántlika vezetője):

Ünnepelni jöttem ide, barátaimmal, a Zrínyi évfordulóján! Az uruguayi fesztiválon mi együtt alkottunk egy koreográfiát, először a Pántlika meg a Zrínyi, és az idén, március 15-én, szerveztünk egy nagyon szép műsort. Elkezdtünk együtt dolgozni São Paulóban, ami szerintem nagyon jó és nagyon fontos, mert két együttes van, de már van egy jó kapcsolatunk. Biztosan együtt fogunk dolgozni továbbra is, nemcsak a Zrínyivel, hanem az összes dél-amerikai néptánccsoporttal! Mától kezdve, amit csinálni fogunk még együtt, az „zenélni”, nem? Úgy Brazíliában, mint Argentínában, ami bizonyára egy újdonság nekünk. Régen itt nálunk a „Válaszút” volt (Bálint lányok), s most még egyszer megpróbálunk valamit alkotni. Ezért szerintem jövőre, a Buenos Aires-i fesztiválon együtt fogunk muzsikálni is! Nem csak táncolni!

Kerekes Miki (Regös):

A brazíliai testvér néptánccsoport 30 éves lett, és ezt nem lehetett kihagyni, nem volt szabad kihagyni! Vagyis, őket serkenteni jöttünk, hogy még 30 évig legyenek! Azért is fontos, hogy itt vagyunk! Nem változik semmi. Továbbra is úgy érzem a dolgokat, hogy ezentúl is legyen egy kapcsolat, és hogy a dél-amerikai néptáncmozgalom továbbra is egészséggel és teljes erővel menjen előre, és talán egyszer majd Budapesten is megtarthatunk egy dél-amerikai magyar néptánctalálkozót!

Bonapartian Edi (Regös vezetője):

Szívből mondjam?... Ez nagyon fontos a dél-amerikai magyarság számára, vagyis maga a magyar néptáncmozgalom az ifjúságot, az országokat, a különböző testvércsoportokat fogja össze, s úgy véljük, hogy ugyanazt űzzük, ugyanazt szeretjük, és „együtt” ez így szép, ez így jó! Nagyon fontos, hogy eljöttünk, együtt lehettünk, egymást lelkesítjük, szeretjük, s ennek nagy, különleges ereje van, amit talán sokan nem értenek meg... Mi, akik ehhez tartozunk ebből „élünk”, de nem anyagi szempontból teszünk sokmindent, hanem ez élteti a lelkünket. Mert ez a mi nyelvünk-nyelvezetünk: a magyar néptánc-népzene, magyar kultúra, és mindezért lényeges, hogy nemcsak ma, a Zrínyi együttes évfordulója alkalmából, hanem akármelyik más alkalomkor legyen egy „ürügy” ahhoz, hogy összejöjjünk! Remélem lesz több ilyen alkalom, amikor több generáció együtt mulathat, együtt érezhet! Nemigen változik mától valami, hanem szerintem inkább erősödik az, ami már jó néhány évvel ezelőtt indult el, s ennek folytatása van, jövője. Ezeket az érzéseket kell megerősíteni, s ami a legnehezebb: továbbadni! Mert az ember elvárja, hogy mások is úgy értsék, mint ahogy mi tesszük, szóval, hogy úgy éljék át, mint jómagunk! Szerintem nekünk, akik ebbe belemerültünk, ez a feladatunk: ha egyszer belekóstolsz, nem hagyhatod abba. Mindazok, akik itt vagyunk ma, belekóstoltunk, és ebből nem lehet kiszállni - és nem is akarunk! Ezentúl is ezt kell továbbadni, megadni az újabbaknak a lehetőséget, hogy átéljék, talán mindenki saját módjára, de úgy, hogy a lényeg megmaradjon. Ez az együttlét a megmaradás, mint magyarok.

b.-j.: Kiss Tomi, szerzö, Kerekes Miki és Brum Alejandra. A 3 dél-amerikai ország magyar néptáncosaiért koccintanak

Jankovics Dani (ex Tündérkert):

A brazíliai barátok hívtak meg ide, s abbahagytunk munkát, mindent, és eljöttünk megosztani, mulatni! Semmi sem változik bennem! És ez jó! Azt jelenti, hogy folytatom! Kisérem az együttesemet, az uruguayi Magyar Otthonunkat, segítem és támogatom a magyarságot!

Puskás Angyal (Zrínyi):

Valamikor olyan fontos emberek kezdték el, akiket nemcsak nagyon szeretek, hanem nagyon tisztelek, és szerintem érdemes csinálni, érdemes folytatni, megünnepelni. Azt akartam - és ez sikerült is! -, hogy régi barátokkal találkozzunk újra, jó ismerősökkel, újból együtt lenni! Még nem tudtam egészen felfogni, mi történt, mi változik meg ez után. De biztos lesz valami változás. Mindenesetre a jó érzés marad!

Jankovics Károly (Tündérkert alapító vezetője, UMO elnöke):

Azért jöttem el az évfordulóra, mert egy csomó barátom van itt, akiket a 88-as találkozón ismertem meg, és most a szívem azt mondta, hogy itt kellett lennem. Nem változásról van szó! A néptáncmozgalom mindig ilyen volt: okos és értelmes emberekből áll, mindig jól éreztem magam velük, és ezen kívül énszerintem ezentúl is mindig azt fogom tenni, amit a szívem mutat.

Puskás Gyula (Zrínyi):

Szerintem, ha mi, akik kevesen, de itt vagyunk, nem tartjuk tovább, a jövőben nehéz lesz megtartani a magyarságot, a néptáncot... Remélem is, hogy jövőre több dolgot fogunk szervezni, és azt is látom, hogy habár haladunk, muszáj igyekezni!

Tirczka Lóránt (Pántlika):

Hol lennék máshol? Itt vannak a barátaim, akik 30 év után még táncolnak...! Csinálnak valamit, amiben én is hiszek és bízom: megtartani a magyarságot. De nemcsak a tánccal, hanem az életemmel. Magyarország messze van, de tartunk egy erős kapcsolatot. Ezt szüleinktől kaptuk, legalábbis a magot ők ültették el, de ezt tartozom folytatni a barátaimmal, remélem a kővetkező 30 évig! Mától tovább folytatom, amit eddig csináltam, táncolni és megőrizni a magyarságomat, mert hiszem, hogy ez fontos. Így jól érzem magamat, a barátaimmal együtt... Brazilok, uruguayiak és argentinok!

Kiss Beatriz (Pántlika):

Azért jöttem, hogy gratuláljak a Zrínyi 30 éves fennállásához. Mint néptánccsoport vezető tudom, hogy ez nem könnyű munka, és szeretném elismerésemet kifejezni az összes ember iránt, akik már voltak vezetők a csoportokban! Azért is jöttem, hogy az összes baráttal tudjunk gyűlni és táncolni! Mától kezdve ihletet keresek, hogy tovább tudjam vinni a Sarkantyú néptáncegyüttest. Remélem, hogy a magyarságomat tudom ápolni és a következő generációnak továbbítani. „Egy lángot adok; ápold és add tovább”.

*

A végén Edi barátom kikapta a magnót a kezemből, hogy engem is beszéltessen:

Zóka (Regös második vezetője):

Amikor tavaly megtudtam Puskás Angyalon keresztül, hogy az idén ez lesz, valahogy rögtön eldöntöttem, hogy jönni akarok! Ahogy már meséltem nekik is, az év folyamán kétszer is összegyűjtöttem a jegypénzt, de el kellett költsem másra. Aztán végül is sikerült, ami biztos, hogy nem véletlen! Nagyon-nagyon vágytam idejönni, nagyon meg akartam ölelni egyes embereket, megismerni másokat, és két olyan napot tölteni, amit Buenosban, életem körülményei miatt, nem tudtam volna eltölteni: nyugodtan, nem sietve, anélkül, hogy azért izguljak, ki telefonál rám, hogy menjek már haza! Egy olyan együttes évfordulója, amely még él, az számomra lényeges! Bennem nem változik semmi, hanem még több kedvem van! Mindig úgy indulok neki a dolgoknak, hogy ha el tudom érni a meggyőződést más emberekben is, akkor egyre boldogabb vagyok! Most is egy pár emberrel beszélgettem, s azt hiszem, egy-két dolgot „tudat alatt” sugallhattam, elértem-elintéztem, s ez volt a szándékom.

*

Sötétedéskor kivitték Brum Alejandrát is a reptérre. Mi hárman Edivel, Mikivel maradtunk. A Magyar Ház kezdett lecsendesedni, ezegyszer csak hangoktól, mert megszólaltak a vonók, és a még nem teljesen összehangolt hangszerek mégis oltári melegséget, együttérzést adtak ki magukból. Pillanatnyi búcsú muzsikája volt ez. Kétórai alvás és összecsapott pakolás után korán reggel Luciana kivitt minket is a reptérre...

Zólyomi Kati, néptáncos krónikás

„Ma tán a béke ünnepelne,
a Messiásnak volna napja,
ma mennyé kén a földnek válni,
Hogy Megváltóját befogadja.
Ma úgy kén´, hogy egymást öleljék
szívükre mind az emberek,
de nincs itt hála, nincs itt béke:
beteg a világ, nagy beteg...”

Ady Endre: „Karácsony, ma tán a béke” (részlet)

Szilveszteri mulatság a Hungáriában!

Vacsora, zenekar, tánc

Éjfél után fiatalok bulija!

l. Eseménynaptár

SZÉP ÉLET, CSERKÉSZÉLET

CSERKÉSZBÁL 2011-ben - *ismét a Hungáriában!* -

A bált megelőző péntek este már dobogott a szívünk. Festés-vakolás, rendrakás, új szőnyegek elhelyezése folyt heteken keresztül. Rendhagyó esemény volt az is, hogy 3 év után visszatért a bál a Hungáriába! Az egyesületünk több sarka szebb lett, tisztább. Ez a folyamat eltart még egy jó ideig, és mindig lesznek olyan részei, amelyek még több figyelmet igényelnek. Lassan, nyugodtan, és szükségszerű sorrendben!

A Hungária tatarozása 1. szakasza majdnem, hogy készen állt, s még erősen festékszagú termek fogadták a külföldről beérkező néptáncosokat. A táncpróba átnyújtózkodott a hajnalba, és már világosodott a tavaszi ég, mire ágyba kerültünk mind a 24-en, vagyis a 12 éjféli táncospár: 16 Regöstáncos, 2 São Pauló-i Zrínyis és 6 montevideói Tündérkertes. Egy *„táncos sorsfreskóval”,* a ***Katerva Splêndida*** jelenettel készültünk, amely összehangolásához csak ez a péntek és maga a bál napja maradt.

Szombat van már, du. 2 óra. Egy tucat ember megy s jön, díszít, rakosgat. Félhomály és csend van, virágillat úszik a levegőben, mint egy álmos délután peremén elterülő tavaszi rét. A színpad üres, egy pár hangmérnök kábeleket huzigál **Demes Sanyi *Gemer*** utasításai szerint. Az éttermünk mindenkori pincérei asztalokat tologatnak, asszonyok sepernek. Fél ötig átvesszük koreográfiánkat, és szétszéledünk.

Este - 20 óra 30. Olykori táncoskollégámmal, **Tcharykow Szerzsóval** érkezem meg. Habár ez a kihirdetett óra, még üres a Hungária, csak a főrendezők állnak már díszben és várják a vendégeik megérkezését. A hangulat szolid, egyszerű de elegáns benyomást kelt bennem. Csillárokról friss zöld levelek és piros virágok csüngnek harmonikusan, nagy világosszürke vázák hosszú és zsenge ágakkal, szép fehér virágokkal mosolyognak felém. Megyek „hátrafelé”, és ahogy kilépek az étteremből, az eddig legelegánsabb és legkellemesebb „csárda” helyiségre találok! A cserkészlányok által komponált hangulat gyönyörű! Gyertyák és virágszirmok a piros abroszos asztalokon, itt-ott apró margarétacsokrok üde látványt mutatnak.

◄Készül a csárda - ▲kész lett!
Lomniczy Melinda, Mihályfy Juli
▲Szeley Cynthi, Mihályfy Juli, Mihályfy Kinga, Arcagni Anikó, Zombory *Michu*, Szentiványi Vali

Hátul a cserkészházban táncostársaság készíti viseleteiket, mindenkin látszik a növekedő izgalom, de mosoly van minden arcon!

Tudjuk, hogy az emberek mennyire nem ismerik a “pontosság” fogalmát. Ezért a megbeszéltek szerint némi késéssel, **Lajtaváryné Benedek Zsuzsi** jelenik meg a színpadon szép vajszínű díszmagyarjában. Édesapja után (id. Benedek László) senki sem vezetne le cserkészbált jobban, mint ő! Hagyományos nyitány, magyarzászlós cserkészek és díszmagyaros párok bevonulása, a díszszónokok (**Zombory István** cst. Hungária elnöke magyarul és **Mihályfy Kinga** st. spanyolul) sajátos stílussal vezették be a bálunkhoz fűződő gondolataikat. Ez alkalommal a gálanyitó *Palotást* a Regös együttes fiatalabb táncosai adták elő, s az utána következő szokásos keringőt is ők kezdték, miközben Zsuzsi hangosan s vidáman kikiáltotta a klasszikus „áll a bál” jelszót!

b.-j.: Lajtaváryné Benedek Zsuzsi, Zombory István *Dudi*, Mihályfy Kinga

*

b.-j.: Puskás Angyal (Zrínyi), Brum Alejandra (Tündérkert), Mihályfy Kinga (Regös), Jimena Torres (Tündérkert)

Semmi újat nem mondtam eddig, viszont minden más volt a megszokottnál… Számításaim szerint olyan 200-an lehettünk: 45 néptáncos (Regösök és külföldiek), 30 cserkész-cserkészvezető, 17 Zrínyi Kör tanár-szülő, s ez már a jelenlévők fele, vagyis maguk a bálszervezők, az előadók: a házigazdák! Ez azt jelenti, hogy csak 100 ember jött el a bálra! Persze nagyon kevés, irgalmatlanul kevés! Ámde nem kritikát öntök most ki magamból, csak ez az adat erősen elgondolkodtató.

Egyúttal volt ennek előnye is, és számos szépet is nyújtott azoknak, akik ott voltunk. Megerősítette azt a tudatot, hogy az itteni magyarság oszlopai vagyunk. Mert hát nem a különböző vélemények nehezítik meg a munkát. Ellenkezőleg: inkább gazdagítják! A közös célokért mindig össze kell tartanunk! A cserkészbálunk a valóságunk egyik legtágabb, legfényesebb tükre. Ezzel azt akarom kifejezni, hogy minden megoldható, ha van kommunikáció, ha kiengedjük magunkból a szívünk mélyét, és akadályok helyett megoldást és segítséget nyújtunk. Ezt gyakorolni kell, a türelmet is, és… a cserkészbálon egyszerűen ott kell lenni!

Folyt. a 4. oldalon

Radványi Kálmán:

JAMBOREE-LEGENDA – Karácsonyi cserkészüzenet

Mátis K.

Cserkészországban mosolyog az ég.
Az erdő fái vidáman figyelnek,
mit rejt a sátor a tisztás ölén.
Itt a világ: a népek idejöttek
és összebújnak. Szívük fölmelegszik
a testvériség boldog városában.
Nem Bábel ez: pedig sokféle nyelv
zűrzavarától visszhangzik a park.
Nem Bábel ez, mert itt megértik egymást
a dán, a skót, a szingaléz, a néger;
Esti fiát a Fokföld fia érti
s Jamaica rázza Szíria kezét.
Széttárt karoknak
nem nehéz a nyelve,
kitárt szívekben olvas a nyitott szem.

Márton L.

- A világjáró cserkész útra kelt.

Tuskó Matyi

Tíz lépés: itt van Ausztrália;
húsz lépés: itt van Ceylon szigete;
harminc lépés: a Dunántúl nevet
és csalogat, hogy
légy vendége máma.
Jön-megy a földgömb
sok furcsa lakója
és cseng a kérdés:
„Honnét jössz?” – „Ki vagy?”
S ez szól:
„A Prérik vadonja hazám.”
S az így felel: „Izland jegén születtem.”
Amazt Finnország küldte el ide.
Emezt a forró Indus part nevelte.
„Ki vagy, testvér?” A víg kérdés mögött
lélek villámlik. – És kart-karba öltve
a világjáró cserkészek dalolnak.
- Az est leszállt; a csillagok lenéztek.

Az ég sóhajtott: meglebbent a zászló
a karcsú póznán. Lámpák imbolyogtak.
- S a fák közül a meleg félhomályból
előlépett egy cserkész. Meglepetten
riadt feléje száz szempár. Szokatlan
jelenség volt a karcsú, szép fiú.
Fehér ruháját kék öv fogja át,
Aranyhaját cserkészkalap takarja.
A szeme csillog. Napsütötte arcán
a fiatalság szent derűje fénylik.
Karcsi föláll és hozzálép: „Ki vagy?
Honnét jöttél?” – És körülveszik Őt.
Az tiszteleg, majd kezet ráz velük:
„Názáretből – felel – onnét jövök”.
„Hm. Názáretből?” – Pista elmereng. –
„Onnét is jöttek?” – „Hol a táborod?”
- kérdi Nagy Ferkó.
– „Ez mind az enyém!” - felel nevetve a Názáreti.
„Igaz!” – Kacagnak véle a fiúk. –

Márton L.

Minden táborban
otthon van a vendég.

- A Názáreti elköszön. Siet.
Minden táborba betekint.
Megáll a konyha mellett:
„Mit főztök, fiúk?”
S ahol a kukták kedve ecetes,
egy jó tréfával mosolyt lop az ajakra.

Márton L.

Márton L.

Segít. Tüzet rak, fát is hord, ha kell.
S csajkafedélből vélük vacsorázik.
Ahol feltűnik fürge, szép alakja,
a kedvetlenség onnét eloson.
Ahol civódnak, - Ő közéjük áll;
akire ránéz, menten megjuhászik.
Napiparancsnál a parancsnok arca
haragtól terhes; büntetni akar, -
a Názáreti mögötte terem,
szívébe lopja a szelíd megértést.
Esti imánál Ő az Áhítat!
Kiránduláson Ő megy legelöl.
- Ott ül az öreg B.P. oldalán,
hozzásimul, s a „Chief” nagyot kacag.
Az Arénán a nagymise alatt
alázatosan térdel a napon.
Övé a tábor minden terhe, gondja.
Ő a parancsnok, amit Ő akar,
az meglesz. S Ő a jóságot akarja,
békét akar a véráztatta földön.
Gödöllőn járt a Názáreti cserkész.

A cserkészet körében ismert **Márton Lajos** neve, akinek a grafikáival találkozhatunk a cserkész témájú könyvekben, újságokban. Székelyudvarhely, 1891. február 27 - Budapest, 1953. január 26.

Mátis Kálmán iparművész, grafikus. Kalandos életútja alatt sokoldalú más tevékenysége mellett könyveket illusztrált, folyóiratokban karikatúrái jelentek meg. Nagyvázsony, 1903. július 14 - Kecskemét, 1960. január 4

Zsuzsi tróasztaláról...

Lajtaváryné Benedek Zsuzsi cst. rovata

Mesés

Ilyen a magyar nyelv: mesés, csodálatos, példázatos, beszédes, jelképes és találó eszmefuttatása elbűvöli az embert. Maga a nyelv mesél, éppúgy, mint a kövek a régésznek, kanalak, tálak, villák a néprajzosnak. A nyelv mesél, ringat és adja tovább a család múltját gyermekeinek, unokáinak. Ez így igaz, a magyar nyelvmese...

A mai magyarórán, amit felnőtteknek tartok, olyan felnőtteknek, akik egy éve tanulják a magyart mint idegen nyelvet, sok érdekesség merült fel. Már a múltkor említettem, hogy a magyar nyelv nagyon logikus nyelv és minden egyes gyököt megpróbál a lehető legjobban kihasználni. Ha például a **TAN** gyököt vesszük, tudjuk, hogy ez a tanulással van kapcsolatban. Akkor minden fogalom, ami a tanuláshoz fűződik, legyen ezzel a gyökkel összekötve. Ez logikus. Ennek van értelme. Használjuk ki százszázalékosan ezt a gyököt mindenre, ami ezzel kapcsolatos. Ne alkossunk új szavakat, hanem utaljunk már a gyökkel arra, ami épp érdekel minket: ebben az esetben a tanulás. Figyeljük csak meg: **tanár, tanító, tanuló, tanít, tanul, tantárgy, tanterem, tanszék, tanterv, tananyag, tanfelügyelő, tanév, tandíj, számtan, nyelvtan.** Próbáljuk ezeket a szavakat más nyelven elmondani. Mind külön-külön új szavak. Erre mondom én azt, hogy mesés a magyar nyelv, képekben mesél, amit hallok azt magam előtt látom és értem. Számtan… az a tanulmány, ami számokkal foglalkozik. Nyelvtan… az a tanulmány, ami a nyelvvel foglalkozik. Ugye érdekes?

Ma az órán sok szó esett a híres-nevezetes igekötőkről. Tudniillik tanítványaim most már ismerik az alapigéket. Olvas. Kati olvas… ezt értik. Most már azt is értik, hogy ez annyit jelent, hogy Kati épp olvas, tehát folyamatban van. Kati ezt teszi éppen most (*está leyendo*, *she is reading*). Zajlik a cselekvés. Igen ám, de magyarban egy kis szótag a szó elején, amit igekötőnek hívunk (mert oda van kötve az igéhez, persze) ez fogja kiélezni, elmagyarázni, hogy **elolvasta-e**, **kiolvasta-e**, **felolvasta-e** vagy **átolvasta-e.** Mert ha hangosan olvasta, akkor felolvasta, ha a könyvet befejezte, akkor kiolvasta, ha a cikket végigolvasta, akkor elolvasta, és ha a cikket átböngészte, nagyobbára elolvasta, akkor mondhatjuk, hogy átolvasta. Ilyesmit se lehet más nyelven csinálni: egy kis előszótaggal ilyen pontosan körülírni a cselekedetet. Ez mesés.

Érdekes elgondolkozni azon is, hogy hányféleképpen lehet **élni** magyarul. Például **megélni,** ha van ahhoz megfelelő bevételünk, és főleg ha sikerül nem **elélni** vagy **felélni** a pénzünket. Ha szerencsénk van, lehet **túlélni** egy háborút vagy katasztrófát, amit feltétlenül először **átélni** kell. Van olyan, aki ilyen helyzetben **kiéli** magát, főleg ha **bele** is tudja **élni** magát. Sokféleképpen tudja az ember **leéln**i életét és milyen jó, ha úgy teszi, hogy nem **él vissza** semmivel... Más nyelven ugyanezeket mondhatjuk, de mindig egy újonnan szerkesztett szóval. A magyar nyelv észjárása mesés.

Egy másik ige, ami nagyon érdekes: **NÉZ.** Az igekötők legegyszerűbb jelentései azok, amelyek az irányra vonatkoznak. **Kinéz** az ablakon, **benéz** a szobába, **felnéz** a tetőre, **lenéz** az utcára, **átnéz** a szomszédba. Eddig világos és egyszerű. De most jönnek az átvitt értelmek. Ha azt mondom: Péter lenézi Katit, nem tartja sokra. Hát nem remek a magyar észjárás? Lenézek valakire, ha kisebb, mint én vagyok, és ha valakit nem tartok sokra, akkor természetesen kisebbnek látom. Éppúgy, ha felnézek valakire, azt jelenti: sokra tartom, nagy embernek tartom, ha nagy ember, akkor felfelé kell nézzek. És ha kinézem Katiból, hogy jó sportoló, akkor látom magam előtt, hogy kijön belőle az a tulajdonság, hogy jól sportol. Mesések az igekötők. Mindegyik logikus, mindegyik vetíti a képet a hallgató elé.

Tanítványaim csodálkozva figyelnek, mondják utánam, kérdeznek, ismételnek, és nagy mosollyal azzal a gondolattal távoznak, hogy **megértették** a mai leckét. Megértették vagy **félreértették**? Isten tudja! Majd a házi feladatból kisül… (mellesleg ez is érdekes ige: kisül…)

„MAGYAR" ÉLETÜNK SZÍNEI

Budapesti tudósítóink:
Espinosané Dr. Benkő Teri cst. és
Espinosa Zavarce José Vicente st.

Karácsonyra készülve...

A decemberi számmal mindig gondunk van: novemberben kell leadni, és ilyenkor habár már kezdenek előbukkanni a karácsonyi díszítések, még messze van a karácsonyi hangulat. Eközben pedig, ha aktualitásról írunk, az elavult lesz és furcsának hat majd a decemberi számban.

De ti december elején miről olvasnátok szívesen? Mi ilyenkor keressük a jó ötleteket, aztán lehet, hogy nem használjuk fel őket, de elindítják a fantáziánkat, a kreativitásunkat.

- Még a hónap elején időben vagyunk készíteni egy adventi naptárt. Kitűnő eszköz, hogy átéljük a karácsonyt, főleg gyerekes családoknál. Anyagból, pl. posztó (*pañolenci*) kiszabunk egy egyszerű, stilizált karácsonyfát. Egy háromszög is megteszi, sőt vastagabb papírból is jó. Erre helyezünk el 25 kis négyszögletet, ezek lesznek a kis zsebek. Tehetünk beléjük édességet, kis karácsonyi díszt. Melléje tehetünk karácsonyi idézeteket: bibliából, versből, dalokból. Majd minden nap este, családban kinyitunk egy zsebet. Énekelhetünk, imádkozhatunk, vagy egyszerűen csak beszélgetünk a karácsonyról családban. Ha tartós anyagból ragasztjuk/varjuk össze, jövőre is használható.

- Szerezzünk be vagy készítsünk adventi koszorút. Nagyon egyszerű, csak négy gyertya kell hozzá, valamilyen tálca/tányér, amire tesszük és egy kis zöld körülötte. Egyszer hetente biztos tudunk időt szakítani egy kis közös imához, gondolkodáshoz.
- Már most tegyünk ki egy karácsonyi díszt az ajtóra. Jó kedvre deríti azt, aki meglátja, és minket is lassan az ünnepre hangol.
- Szuper! Még van bő húsz nap az ajándékok beszerzéséhez ill. elkészítéséhez. Írjunk egy listát a megajándékozni kívánt személyekkel, tegyük a hűtőre, és mihelyst ötletünk támad, írjuk a név mellé.

A készítőknek továbbra is ajánlom a következő oldalt „ihlet" merítőnek: www.meska.hu

És végül, aki Buenosban él, látogasson el a karácsonyi vásárra, a Hungáriába!

- A csomagolás mindig hátra marad? Nézzük át a kacatokat, biztos akad csomagoló papír, papírzacskók, amelyeket újra lehet hasznosítani. Engem személyesen bosszant, hogy néha a csomagolás ára felér egy másik ajándékkal, és végül a kukában végzi. Egyszer kínai újsággal csomagoltuk be az ajándékokat, ingyen kaptuk egy kínai étteremben, egyedi és vicces!
- A távoli rokonoknak, ha üdvözlő lapot szeretnénk küldeni, most tegyük meg, másképp csak az ünnepek után ér oda. Ha internetes „lapot" küldünk, elkezdhetünk utánanézni valami szép versnek.
- A menürendet is megtervezhetjük előre. Ne maradjon a nyakunkon az sem. Osszuk szét a munkát, vonjuk be a család tagjait.
- Szentestén szeretnénk énekelni? De kevesen tudják a szöveget? Készítsünk kis dalos füzetet/lapot. Fénymásoljuk le, legyen mindenki kezében egy.

*

Kívánunk nektek örömteli ünnepeket, családias, meghitt pillanatokat. Kívánjuk, hogy a Kis Jézus eljövetele felvidítsa bennünk az önzetlen szeretetet és felragyogtassa a reményt!

Espinosa-Benkő család

HUNGÁRIA
MAGYAR EGYESÜLET
Pje. Juncal 4250 - (1636) Olivos
4799-8437 4711-0144
Elnök: Zombory István ez1955@gmail.com
Titkárság: Rugonyi Attila
Szerdától szombatig 19 - 21 óra. Hosszú hétvégeken zárva.
hungariabuenosaires@gmail.com
Étterem: Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig
Hétvégén ebéd és vacsora. Asztalfoglalás Sr. Omar

Ami az íróasztalon maradt

Weöres Sándor: 16

Ég	volt
nap	lesz
hold	van
föld	nincs
ül	le
áll	föl
visz	be
vár	ki

CSERKÉSZBÁL... *Folyt. az előző oldalról*

A Hungária nagyobbnak tűnt… Az emberek ettek, mulattak, remek élőzenére táncoltak. Hálás és megelégedett arcokat láthattam. Sőt, azt is megfigyeltem, hogy legalább 30-an (magyarok) először jöttek a bálunkra!

Az éjféli hagyományos előadásunknak (a Regös együttes vállalta) annyi árnyalata volt, mint egy fénylő szivárványnak. Mint minden esetben újat mutatott, különöset s meglepőt. Nyílván ez a célja! A színpadon történt. Táncos jelenet volt a magyar sorsról, a magyar asszonyokról, a hazafiságról és az összetartásból táplálkozó újjászületésről szólt. Mi, akik előadtuk, végtelenül élveztük egymást, a publikum pedig brávókkal, tapssal és tombolással ünnepelte meg azt, amit láthatott. Mi, táncosok, szakmailag, barátilag és főleg magyarságban gazdagodtunk! De ez már más lapra tartozik. Tudjuk, kevesen értenék meg, mit jelentett számunkra ez az előadás. E kis 9 perces műsor évtizedeket adott hozzá a megmaradásunkhoz!

A hangulat folytatódott, a tánc is, a táncház, és az aprógyertyás cserkészliliom isteni pillanatra váltotta át a hajnalt. Nagyon élveztem! Sokan ültük körül a legértékesebb átszellemülésben, és habár a rítusunk régi, mégis mindig más. A szeretetkörben két meleg kezet szoríthattam meg, *nem véletlenül* egy itteni *drága* táncoskollégámét (**Kerekes Miki**) és egy visszatérő *drága* volt diákomét (**Gröber Lisa**). A záró hümmögés alatt pedig lehunytam szemeimet és egy másodpercnyi fohász villant fel szívemben.

Jó éjszakát! Jó éjszakát! Jó éjszakát!

Zólyomi Kati cst. táncoskrónikás

Művészetről - művészekről

A művészek élete érzékenyebb, mint a közembereké. Ez az állandó állapot teszi lehetővé az alkotást, a mindennapi helyzetek felfedezése által. A művész mással csillapítja éhségét, a kevésből óriást formálhat ihletével. Ugyanakkor, ha művészek találkoznak, azonnal (bár nem mindig összhangban) remegnek a falak!

A művész különb nyelvvel szólal meg, s ha beszél, művet rajzol le a képzelet vásznára. Ezt a vásznat - még jóval megtestesítése előtt is - csak egy másik művész képes megfejteni! A művész szükségszerűen légkört kell teremtsen maga körül. A megfelelő páholyt és a csend hangját is képre változtatja át. A művészt csak egy művész értheti meg, miközben a néző, a közönség, a megfigyelő csak a kész eredményt képes magába szívni, s azt is csak akkor, ha megkapja hozzá a megfelelő környezetet. A művészi alkotás előzetese már magas szintű vetítés! Ahol még minden szín szerepel, minden zaj, minden hang és szó. A leszűrés előtti produkció. A „piszkozat" maga! Amelyben minden hangulat háborog, a szűz fázisban reszkető elképzelés!

Zólyomi Kati

SZEMELVÉNYEK A HKK KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL
(összeállítja Kádárné Bonta Anikó)
Club Hungária - Pje. Juncal 4250, 1.em., Olivos - 4799-8437

A HKK könyvtár nyitva a hó 2. és 4. pénteken 19 és 21 óra között. 2012. január zárva.

55 Lewis, Sinclair: Fő utca
1045 Réz Pál válogatása: 24 izgalmas novella
1641 Török Rezső: A férjnek nem szabad
1721 Aszlányi Károly: Hét pofon
1831 Scott, Walter: Rob Roy
1978 Róna - Litványi: Urak és elvtársak
2249 Szabó Magda: Régimódi történet (Szabó család)
2295 Bilicsi Tivadar: Hol vagytok ti, régi játszótársak?
2389 Duray Miklós: Kutyaszorító (Felvidéki magyarság drámája)
2868 Szőke Klára: Négy hét Párizsban…
3189 Fényes Mária: Kacagó ária
4633 Zolnay László: A középkori Esztergom
4874 Wodehouse, P.G.: Hübele Sámuel

En castellano:

S-76 Wass, Albert: Devolvedme mis montañas
S-84 Harsányi, Zsolt: Whisky & soda
S-212 Márai, Sándor: El último encuentro
S-240 Márai, Sándor: El amante de Bolzano

Videokazetták és DVD

DVD- 1 Meseautó (Törzs J., Perczel Z., Kabos Gy.)
DVD- 5 Marian Anderson - a portrait in music
DVD- 22 Valahol Európában (Somlay Artúr, Gábor Miklós, Bánky Zsuzsa) angol felirattal
VK- 28 Telekomédia (vidám történetek)
VK- 94 Régi kedvencek: A „Latyi" (Latabár Kálmán)

Carta mensual desde HUNGRÍA

Anikó de Emődy, Hungría

Queridos Amigos:

Pocas personas saben tanto sobre nuestras antiguas tradiciones culturales como **András Pajlócz**, escritor e investigador costumbrista húngaro. Es sobre la base de sus artículos y estudios que quisiera contarles algo sobre **"El Adviento de los pastores en el Hortobágy".**

Los excepcionales valores que reúne la llanura del Hortobágy lo hicieron parte no solamente de nuestra herencia sino que fue declarada "Patrimonio Cultural Mundial". La Naturaleza bendijo esta zona con especiales dones para la cría de animales, y durante siglos fue ésta su actividad fundamental.

En la época previa al "encierro", los boyeros ya se abrigan al anochecer con sus tabardos bellamente decorados

Su belleza particular fue cantada por famosos poetas y escritores, e innumerables famosos pintores y artesanías populares la han inmortalizado. Entre ellos Ottó Herman, Lajos Zoltai, István Ecsedi y József Papp nos han dejado, gracias a sus obras, las fuentes oficiales sobre este excepcional panorama de nuestra Patria.

Yo mismo - dice Pajlócz - *soy un enamorado y estudioso de este "Infinito en el tiempo y espacio. Se ha grabado en mi alma durante mis años de infancia y, posteriormente, por el efecto subyugante de mis estudios realizados en la zona."*

Los bueyes de las estepas de Hortobágy, con sus características astas larguísimas

Los caballos corren a sus anchas en la vasta "pampa húngara", dando pie al "gaucho húngaro" para mostrar una de sus innumerables destrezas

Así describe costumbres que se remontan a tiempos ancestrales y aún se practican en estas tierras.

*

La mayoría de los pastores consideran Pentecostés y la Feria del Puente como las más importantes fiestas del Hortobágy. Realmente, la "apertura al pastoreo" y, más todavía, el "encierro" son las fechas clave en la sociedad pastoril, ya que ambas significan hitos en la vida de esta sociedad. Entre las dos fechas hay aproximadamente 8 meses de trabajo duro, especializado, continuo y meticuloso. Los pastores durante estos meses no tienen descanso, no valen los domingos, ni tampoco tienen sueños placenteros, porque hay que servir y cuidar el ganado constantemente.

Cruzando el puente de Hortobágy

Describe este estado de vigía constante aquel dicho que corre entre ellos que los pastores "sólo duermen de pie, apoyados en su bastón…" El pastor del Hortobágy llamaba la apertura del pastoreo la "echada", ya que había que echar al ganado de los corrales al campo para un tiempo prolongado.

*

En las sociedades antiguas, "todo tenía su tiempo". Eran tiempos que se adecuaban al ritmo de la madre naturaleza. Sin querer ser demasiado exactos podríamos decir que la fecha aproximada de la "echada" sucedía alrededor del 24 de abril (día de San Jorge), ya que esto era solamente cierto para el ganado bovino y equino.

El ganado ovino era "echado" antes, alrededor del 12 de marzo (día de San Gregorio). A ellos les seguía el ganado porcino el 20 de marzo (día de San Huberto).

La explicación de esto es muy simple. Los grandes animales, de peso y volumen considerable, aplastaban con facilidad los frescos brotes de pasto. Había que esperar a que éste creciera ¡fuerte y tupido!

Los ovinos de Hortobágy, con sus típicos cuernos en tirabuzón

Hasta la centuria pasada, el trabajo empezaba siempre con el así llamado "conteo". Esto ratificaba el número de animales recibidos del dueño y evitaba las discusiones y fraudes. El sistema que utilizaban para la "contabilidad" era una varilla en la que grababan la cantidad señalada por ambas partes, luego la partían en dos y a lo largo, para que, en el otoño siguiente, uniendo nuevamente las dos partes pudieran controlar el número exacto (media varilla era retenida por el dueño y la otra mitad, por el pastor). Si en la manada ocurría alguna muerte, se debía presentar el cuero al dueño o, en el caso de los porcinos, se hacía lo mismo con las orejas de los animales.

En memoria de estos animales muertos se arrojaban coronas florales al río Hortobágy.

*

El pastoreo de verano terminaba con el "otoñal", cuando los pastos de la pampa se secaban y el arreo de los animales retomaba como destino los establos.

A los animales no les gusta el alimento frío y húmedo, así que con la llegada de la estación de lluvias y tormentas (con el día de San Miguel o el de San Andrés), el "lomo del ganado comienza a ser nevado". Se llegaba entonces al momento del "encierro", también llamado de separación o fraccionamiento.

El puente de Hortobágy con su gente y fauna

Estas palabras significaban todas lo mismo, ya que los dueños separaban uno a uno los animales recibidos y era entonces cuando entregaban al pastor la paga merecida y acordada.

Ésta era una ocasión de fiesta en sus vidas, ya que no sólo era el reconocimiento a su duro trabajo, sino también de su honradez y hombría.

De estos sentimientos nacieron canciones populares donde se recalcaba que este trabajo "no era para cualquiera"…

"Desde la primavera hasta la echada
Cualquiera puede ser pastor,
Pero desde el otoño al encierro
Sólo 'el verdadero hombre es el que cuenta'"…

La sociedad entera de los pastores celebraba finalmente la llegada del Adviento cobijados del frío en alguna iglesia del Hortobágy, y los ancianos pastores con sus aprendices prendían las fogatas en el mercado de la plaza principal para calentarse de las gélidas ráfagas de viento.

*

Así, recordando estas antiquísimas costumbres y sabiendo nuevamente un poquito más sobre "lo nuestro", quiero desearles de corazón a todos que también encontremos en esta vida acelerada y moderna el tiempo necesario para preparar nuestro espíritu para los festejos del nacimiento de Nuestro Cristo Redentor.

Anikó de Emődy

En el parque nacional de Hortobágy se ven con frecuencia las cigüeñas - de significado emblemático - anidando y alimentando a sus pichones

CARTAS A JESÚS . . .

Un maestro de primaria de una escuela del sur de Italia tenía por costumbre mandar a los alumnos que escribieran una carta a Jesús.

He aquí un extracto de algunas de las joyas de estos filósofos enanos… que fueron recogidas en el transcurso de varios años.

Querido Niño Jesús, yo soy italiano, ¿y tú? **Roberto**

Querido Niño Jesús, gracias por el hermanito, pero yo lo que había pedido era un perro. **Gianluca**

Querido Niño Jesús:
Me gustaría saber cómo se llamaban tu buey y tu mula.
Valentina

Querido Jesús: En carnaval me voy a disfrazar de diablo. No te importa, ¿verdad? **Miguel**

Querido Niño Jesús: Cuando tu padre hizo el universo, ¿no era mejor que en vez del domingo hubiera descansado los días de cole?
Enrique

Querido Niño Jesús, por favor pon un poco de vacaciones entre Navidad y Semana Santa. Es que ahora en medio no hay nada.
Marco

Querido Jesús: Cuando hiciste al primer hombre, ¿funcionaba bien como nosotros ahora? **Tomás**

Querido Niño Jesús: Me gustaría que hicieras gente que no se rompa tanto. A mí ya me han puesto tres puntos y una inyección. **Sandra**

Querido Niño Jesús, ¿Los pecados los marcas en rojo como hace la maestra? **Clara**

Querido Jesús: Hemos estudiado que Tomás Edison descubrió la luz. Pero en la catequesis dicen que fuiste Tú. Yo creo que te robó la idea. **Daria**

Querido Jesús: En catequesis nos han dicho todo lo que haces. Pero cuando estás de vacaciones, ¿quién te sustituye? **Marina**

Querido Niño Jesús: Está bien que hagas tantas religiones, ¿pero no te confundes nunca?
Francisco

Querido Niño Jesús, ¿Cómo es que no has inventado algún animal en los últimos tiempos? Tenemos los de siempre. **Laura**

Querido Niño Jesús: A lo mejor Caín y Abel no se mataban si hubieran tenido una habitación cada uno. Con mi hermano funciona.
Lorenzo

Querido Niño Jesús: Seguro que para ti es dificilísimo querer a todos en todo el mundo. En mi familia sólo somos cuatro y yo no lo consigo. **Violeta**

Querido Niño Jesús, Me gusta mucho el padrenuestro. ¿Se te ocurrió enseguida o lo tuviste que hacer varias veces? Yo siempre que escribo algo lo tengo que repetir. **Andrea**

Querido Jesús, ¿de verdad eres invisible? ¿o es sólo un truco?
Juan

Querido Niño Jesús: ¿Tú cómo sabías que eras Dios? **Carlos**

Querido Niño Jesús: ¿Sabes que me gusta mucho como has hecho a mi novia Simonetta? **Mateo**

Textiles jujeños con aires de Hungría

El 1º de marzo de 1949, cuatro familias húngaras arribaban a la Argentina: los **Horváth**, los **Felkai**, los **Micsinay** y los **Berzy**, contando con un permiso de ingreso al país conferido por el gobierno nacional por haber ofrecido su experiencia para fundar fábricas de tejidos.

Llegado en agosto de ese año a la provincia norteña y alojado en el Colegio del Salvador, el Prof. **José Berzy** elevaba una propuesta al Gob. **Iturbe** para dar destino a la maquinaria textil que, traída desde Abra Pampa, se encontraba desde 1943 en desuso y progresivo deterioro en un derruido edificio sobre la Av. Bolivia, en el barrio del "Viejo Matadero". Junto a su amigo - el Ing. mecánico textil **Pedro Micsinay** - ofrecían a la provincia sus servicios, aportando como capital "su experiencia, su ciencia y su trabajo".

El Prof. **Berzy** conocía bien las industrias textiles europeas. De 35 años de edad, había sido en su país de origen jefe de personal de uno de los establecimientos más grandes del ramo, dirigiendo además cinco escuelas industriales. Entre 1942 y 1944 fue delegado en los Congresos del Sindicato Industrial de Hungría, trasladándose con su familia a Austria en 1945, ante el avance de las tropas soviéticas.

Por su parte, el Ing. **Micsinay**, diplomado en la Universidad de Budapest en 1930, ocupó en la capital húngara el cargo de director de una fábrica de maquinaria y el de ingeniero principal en una usina eléctrica, para luego dirigir, durante 12 años, una de las fábricas más importantes de tejidos de Hungría. A los 45 años, abandonaba una Europa devastada por la guerra en busca de un mejor destino en la Argentina.

*

Antecedentes:

La industria jujeña en los 50 Primera Hilandería y tejeduría Jujeña-Sociedad Mixta

En 1950, la Primera Hilandería Jujeña fue hito local de la industrialización peronista. Eran tiempos del Primer Plan Quinquenal.

En un mensaje al Congreso Nacional, el 19 de octubre de 1946, el Pte. Perón expuso los lineamientos centrales de su acción de gobierno para los siguientes 5 años (1947-1951). Aunque hacía referencia a una variedad de cuestiones, el Plan tenía por horizonte central el desarrollo industrial del país basado en el consumo interno, para profundizar el proceso de sustitución de importaciones iniciado en la década anterior.

Las expectativas del gobierno nacional en torno a Jujuy se centraban en los Altos Hornos de Zapla, convertidos entonces en símbolo de la siderurgia nacional. Minería, agroindustria azucarera, explotación forestal y la elaboración de vinos conformaban por entonces el grueso del sector industrial jujeño. El resto lo componía una serie de actividades de muy pequeña escala que convocaban entre dos y, a lo sumo, una decena de trabajadores y que las estadísticas oficiales insistían en calificar como "industriales", a pesar de que en muchos casos tenían carácter artesanal.

El proyecto de la Hilandería revestía un carácter especial por tratarse de un emprendimiento industrial de nuevo tipo en la provincia, distinto a las tradicionales actividades agroindustriales y extractivas. A nivel nacional, el Plan Quinquenal había contemplado el crecimiento de la industria textil entre sus principales metas, siendo, de hecho, la rama más dinámica del sector secundario durante los primeros años peronistas.

En Jujuy, la idea era aprovechar con fines industriales la abundante materia prima que proporcionaban los ovinos de la Puna. Por decreto de octubre de 1949, el gobierno daba cauce a la iniciativa, considerando "Que el ofrecimiento resulta de interés, por cuanto, de concretarse las aspiraciones, se habrá logrado cumplir con otro de los propósitos que siempre ha tenido en vista el Gobierno de la Provincia, cual es el de propender y fomentar las nuevas industrias que pudieran explotarse, para lo que está dispuesto a acordar las concesiones que tiendan a esa finalidad". A la par, se firmaba el contrato por el cual el Estado jujeño destinaba $163.200 al emprendimiento y **José Berzy** se comprometía a tener montada y en funcionamiento la Hilandería antes del 1º de mayo de 1950.

Los emprendedores inmigrantes húngaros enfrentaron un importante desafío: la instalación provisoria que el gobierno de facto había intentado hacer en 1943 en los terrenos fiscales del viejo matadero no había sido concluida, quedando cardadoras automáticas, husos y máquinas de hilar, desarmadas y a la intemperie, debiendo ser reparadas y modernizadas. Algunos equipos habían sido destinados al Taller de Vialidad de la Provincia y un grupo electrógeno diesel dotaba de energía al Hotel Termas de Reyes.

Por ser la única en su ramo en Jujuy, la fábrica debería llevar adelante el proceso del hilado completo: desde la lana en rama hasta el hilo terminado. El edificio a disposición resultaba suficiente para la instalación de la hilandería en sí, pero era necesario ampliarlo para depósito de materia prima, lavadero y limpieza, desecación, tintorería y empaque. Las obras de ampliación fueron supervisadas por el Arq. **Antonio Montiel Piñera**, al frente de la Dirección General de Arquitectura de la Provincia.

*

Con una nutrida experiencia en las implicancias técnicas y organizativas de las fábricas textiles en su país de origen, el Prof. **Berzy** y el Ing. **Micsinay** instalaron el agua corriente, la caldera, la energía eléctrica y a vapor, los motores y maquinarias. Organizaron una escuela de tejidos para aprendices y diseñaron el respectivo plan de estudios.

El 9 de julio de 1950 se inauguraba la fábrica en la ya para entonces denominada "Avenida Presidente Perón", iniciando su labor con materia prima adquirida directamente por el gobierno. 7 meses después, el 28 de febrero de 1951, quedaba constituida la "Primera Hilandería y Tejeduría Jujeña-Sociedad Mixta", fijándose su capital social en 5 millones de pesos. En 1955. "La Hilandería" - que venía funcionando desde su apertura con unos 11 empleados y un promedio de 35 obreros a cargo del Ing. **Carlos Horváth** - alcanzaría una producción de 40.000.000 kg de hilo de lana de oveja; 346.162 kg de hilos de lana de llama, y 1.820.966 kg de lana de llamitas.

(Agradecimiento a Miklós Cseszneky. Foto Archivo Histórico de la provincia) http://www.eltribuno.info/jujuy/67309-Textiles-jujenos-con-aires-de-Hungria.note.aspx

A kolónia születésnapjai / CUMPLEAÑOS de los meses DICIEMBRE Y ENERO

Helyszűke miatt csak előfizetőinkről, támogatóinkról és - kifejezett kérésre - közvetlen rokonaikról emlékezünk meg. Kérjük a változásokat bejelenteni a Szerk. irodában.

DECEMBER

1. **Grabner** István / **Szilvássy** Lőrinc - **3**. **Gosztonyi** Gyula / **Keve** Miklósné Varga Veronika - **4**. **González-Becske** Cristina (Kalifornia) - **5**. **Jeffrey** Viki / **6**. **Papp** Zoe - **7**. **Máthé Endréné** Szigethy Júlia (öo) - **8**. **Fóthy** Csilla / **Halaman** Kati - **9**. Dr. **Collia** Luis / ifj. **Honfi** János - **10**. **Orbán** László / **Schirl** Adrián - **12**. **Fóthy** Margit / **Képíró** Magdi - **13**. **Deák** Gábor / id. **Kolb** László / **Szegödi** Ede - **14**. **Fóthy** Miklós / Németh Alexné **Kohánszky** Kati (Chile) - **15**. **Máthé** Lászlóné Krumenacker Zsuzsanna (Cba) - **16**. **Lajtaváry** Endre / **Szotyori-Nagy Papp** Tamás - **17**. Blahóné **Barotányi** Klári / Hallerné **Bartha** Kati - **18**. **Alitisz** Miklós / **Vilanova** János - **21**. Blancasné **Csasztek** Zsuzsi / **Gabrón** Matilde (öo) / **Pósfay** Borbála - **22**. **Grabner** András - **23**. **Meleg** Piroska / Elsa **Simonsini** vda. de Re (Sta.Fe) / **Schultheis** Otilia (öo) - **24**. **Mitsko** Éva (öo) / **Papp** Jenő - **26**. **Egey** Marcella - **27**. id. **Becske** Gábor / **Vargas Binder** Andrea (Cba) / **Vargas Binder** Diana (Cba) - **28**. Gorondi Péterné **Meleg** Judit / **Kolb** Jazmín - **29**. **Fóthy** Zsuzsi / **Meleg** Irén / **Németh** Gábor - **31**. **Hann-né** Hédy / **Mihályfy** Juli / ifj. **Zaha** Sándor / **Zöldi** Mártonné Patuel Cristina

JANUÁR

2. **Bobán** Irén - **Kádárné** Bonta Anikó - **3**. **Papp** *Titi* – **4**. **Makkos** Sebi - **5**. **Collia** Niki - **7**. **Blahó** Ervin / **Gáti** Gábor - **8**. ifj. **Farkas** György - **10**. **Fóthy** Ilona - **12**. **Becske**-Enrietto Mª de los Milagros / Benkőné **Honfi** Aranka / **Mizsey** *Mókus* - **13**. **Gorondi** Gábor - **14**. **Emődy** Éva (MO) / **Máthé** Gábor / **Zaha** Paula - **15**. **Smal** María (öo) - **16**. **Csík** Lászlóné Margit / Lajtaváryné **Benedek** Zsuzsi - **17**. **Várszegi** Kata (MO) - **18**. v. **Ferenczy** Lóránt - **19**. **Kovács** András (Cba.) / **Novák** Károly - **20**. **Móricz** Eszter - **Tarafás** Iván (Sta. Fe) - **21**. **Giménez** Ariana / **Kozempel** Olivia / **22**. **Erdélyi** Mária / **Manzi** Irene (öo) / **Pósfay** Mária - **24**. Hamzáné **Bodnár** Emőke / Ferroné **Filipánics** Zsuzsi - **25**. **Juhász** Péter - **26**. **Cottely** Marianne / **Zoltay** Julianna - **27**. **Ughy** Viktor - **28**. **Máthé** Kati - **30**. **Erdélyi** Lajos

Isten éltesse az ünnepelteinket!
¡Feliz cumpleaños!

NOS ESCRIBEN

Señora Directora:

El sábado 29 de octubre último se realizó en las instalaciones de la **Sociedad Húngara de Villa Ángela** un asado de camaradería para **celebrar el 79º aniversario de la fundación** de esta institución.

Alocución introductoria del presidente de la entidad, José Luis Bischoff

Saludó al público de más de 250 personas el presidente de la entidad, **José Luis Bischoff**, y manifestó su alegría por la celebración, a la vez que anunció una extensa programación prevista para el 80º aniversario el año próximo. Resaltó la importancia de esa ocasión por cuanto si se tiene en cuenta que la ciudad de Villa Ángela cumplió hace poco tiempo 100 años, hablar de 80 años quiere decir que la Sociedad Húngara nació prácticamente con la ciudad y fue desarrollando una intensa actividad a lo largo de tantos años. Bischof agradeció la colaboración tanto del gobierno municipal como provincial para concretar la importante realización.

La familia **Vajda** (**Esteban, Elsa** y **Alejandro**), con más de 45 años en la institución, ofreció una exposición de fotos, bordados y diversos artículos traídos en viajes realizados a la tierra de sus antepasados. Se completó esta muestra con regalos recibidos por ellos a lo largo de los años en que estuvieron en la institución. También engalanaron esta muestra cuadros de la Sociedad Húngara.

La colorida exposición del matrimonio Vajda fue muy admirada

La fiesta se prolongó hasta altas horas de la madrugada, contando con la animación del Ballet Húngaro de Cnel. Du Graty y un DJ.

Ida Fodor de Schoijet
Secretaria

Estimada Zsuzsó:

La Dra. Eva Barnaky vive desde 1958 en Buenos Aires entre nosotros. Sin embargo, poco sabíamos de su carrera. Eva y su marido, **Dr. Víctor Emilio Proasi**, enseñaron durante años Psicologia General en la facultad Administración de Recursos Humanos de la Universidad del Salvador, con el objetivo de transmitir valores espirituales a la juventud. Eva posee diplomas en literatura y en psicologia. Así surgió paralelamente, a partir de 1995, su designación como Colaboradora de la Dirección de Publicaciones Científicas del Vicerrectorado de Investigación y Desarrollo. Es un trabajo interesante que implica, por un lado, publicar sobre varios temas en la revista universitaria *Signos* y, por el otro, enseñar el castellano via internet a través de los llamados Talleres de Educación a Distancia a alumnos dispersos en el mundo.

La flamante diplomada, Éva Barnaky

Hace unos meses, el Vicerrectorado la nombró Profesora Emérita, incorporándola de por vida a la Universidad del Salvador. El 31 de agosto pasado le fue entregado su diploma en acto solemne. Mi carta tiene la doble intención de felicitarla y, a la vez, informar de tal feliz acontecimiento a nuestra comunidad.

Susana Bonczos de Sebess

Cuidado y respeto a los mayores

Un siglo antes de Cristo, Cicerón ensalzaba la suerte de poder envejecer y de hacerlo en buenas condiciones, pues en aquella época se consideraba un verdadero privilegio llegar a edades avanzadas. Hoy en día, la longevidad es un rasgo habitual.

Esta reflexión sirve para destacar una vez más el necesario respeto y consideración que debemos tener ante nuestros mayores, una actitud que estuvo presente en todas las civilizaciones. Valorar, atender y querer a quienes nos han dado la vida, a quienes atesoran una enorme experiencia y conocimiento, a quienes son la memoria viva.

Debemos entender que la vida no se reduce a saber manejar la última tecnología, ni a obtener éxito en ganar dinero. La vida es la interacción del ser humano con otras personas y con el mundo que lo rodea, y, en este terreno, hay mucho que aprender de los mayores.

La autora, con el ex presidente vitalicio del Hogar San Esteban, László Molnár

Antaño había tiempo para escuchar las historias de nuestros abuelos y, sobre todo, se cultivaba la paciencia. Hoy, esa virtud escasea cada vez más. Debemos aprender y enseñar a nuestros hijos a tener paciencia, tolerancia y respeto en las relaciones personales y con los demás y, en particular, con los mayores. ¿Sería disparatado soñar con que volvamos a reencontrarnos con estas cualidades?

Martha Balthazár

Un pianista excepcional en Buenos Aires

Por invitación de **Ars Hungarica** y con el subsidio parcial de la Fundación Bethlen de Hungría visitó Buenos Aires el brillante joven pianista húngaro **Zoltán Fejérvári**, quien con sus escasos 24 años ya fue premiado en varios concursos internacionales y se ha presentado en importantes escenarios.

Debut argentino del brillante pianista húngaro en el Museo Valladares
Foto Balthazár

- El 1º de los tres conciertos de Fejérvári se llevó a cabo el 9 de octubre en el Museo Valladares con un programa muy variado de compositores húngaros: *Rapsodia Nº 8* de Ferenc Liszt, *Sonata en mi mayor* de Béla Bartók, *Tres danzas folklóricas húngaras* de Leó Weiner, *Rapsodia* Op. 11 Nº 3 de Ernő Dohnányi, 7 fragmentos, de *Juegos* de György Kurtág, cerrando su actuación con la preciosa *Danzas de Marosszék,* de Zoltán Kodály. Fue especialmente impresionante su interpretación de la sonata de Bartók, de una gran dificultad técnica. Como *bis,* Fejérvári interpretó *Aux cyprès de la Villa d´Este*, de Liszt. Al terminar el concierto frente a una sala colmada, Ars Hungarica ofreció un brindis con champagne y típicos saladitos húngaros.

- El 11 de octubre se realizó el concierto noruego-húngaro en el Centro Naval, con el auspicio de la Embajada Real de Noruega y la de Hungría. En la primera parte se escucharon obras de compositores noruegos. Bellísimas canciones de Halfdan Kjerulf y de Edvard Grieg, con una interpretación memorable de **Lara Mauro**, una soprano de voz aterciopelada al tiempo que potente, quien domina por igual graves y agudos, muy bien acompañada al piano

izq.-der.: Oleg Pishénin, Zoltán Fejérvári, Inés Panzone Benedek y Lara Mauro
Foto Balthazár

por **Inés Panzone Benedek**. Luego, la misma excelente pianista interpretó junto a **Oleg Pishénin**, concertino de la Orquesta Estable del Teatro Colón, el 1er movimiento de la *Sonata en do menor* y tres escenas de *Peer Gynt* de Grieg, tocando, ante los insistentes aplausos de público que llenó totalmente la sala, la canción *Des Dichters Herz*, también de Grieg.

En la 2ª parte, **Zoltán Fejérvári** tocó obras de Liszt, Dohnányi y Kodály. Al final, las autoridades del Centro Naval entregaron álbumes recordatorios a los artistas, al embajador de Hungría, D. Pál Varga Koritár y a la encargada de negocios de Noruega, Dª Eugenia Tapia.

El embajador D. Pál Varga Koritár recibe el álbum recordatorio del Centro Naval. *Sentada a su lado*, su esposa Betti, la encargada de negocios de Noruega, Dª Eugenia Tapia y la esposa del embajador noruego, la salvadoreña Fátima Valdés. *Detrás,* el autor, presidente de Ars Hungarica y su esposa, Lisi
Foto Jakab

- Finalmente, el 13 de noviembre, **Fejérvári** brindó un fantástico concierto de despedida en el Museo Hispanoamericano Isaac Fernández Blanco, auspiciado por el Ministerio de Relaciones Exteriores de Hungría y designado en forma oficial como el concierto homenaje a Liszt en su año aniversario. Antes del comienzo, el embajador, D. Varga Koritár saludó a los numerosos presentes, entre quienes se encontraban los embajadores de Armenia, Austria, Brasil, Eslovaquia, Eslovenia, Irlanda, Noruega y Polonia y representantes de la Cancillería argentina. El programa, compuesto íntegramente con obras a cual más difíciles del compositor húngaro, se inició con *Rapsodia Nº 8*, siguió la melancólica *Aux cyprès de la Villa d´Este*, la poco tocada, muy compleja y de una atracción musical notable *Bénédiction de Dieu dans la solitude,* de la serie Harmonies poétiques et religieuses, luego dos transcripciones, Schumann-Liszt: *Widmung* (Dedicación) y Schubert-Liszt: *Auf dem Wasser zu singen* (Cantar sobre el agua), para terminar con la endiabladamente exigente *Après une lecture de Dante* (Sonata Dante). Debido a las interminables ovaciones del público, el eximio pianista agregó una obra de los Años de peregrinaje (1ère année: Suisse): *Au Lac de Wallenstadt*. El público, con ánimo de tertulia, se quedó todavía largo rato después del concierto en el hermoso patio del museo en una noche poética para un vino de honor ofrecido por la Embajada de Hungría.

Miklós Székásy

▲ En el romántico jardín del Museo Isaac Fernández Blanco, después de un memorable concierto: *izq.-der.:* Eva Szabo, Zoltán Fejérvári, Esteban Fóthy, Dr. Jorge Puricelli
Foto Jakab

Homenaje en recuerdo de la Revolución Húngara de 1956

Un día de cielo resplandeciente prestó un bello marco para el emotivo acto de recordación histórica

En un día espectacular con el cielo azul y todo reverdecido después de un día de tormenta, la Federación de Entidades Húngaras de la Argentina (FEHRA) realizó el sábado 5 de noviembre a las 11 hs. el acto de conmemoración del 55º Aniversario de la Revolución Húngara.

Se encontraban presentes el embajador de la República de Hungría. **D. Pál Varga Koritár**, representantes de la Federación de Asociaciones Argentino-Germanas, entre ellos el Secretario **Sigfrido Wolfsteller**, el presidente de la Asociación Okinawense en la Argentina, **Dr. Roberto Agarie**, varios representantes de la Policía Metropolitana con el Jefe de la Comisaría de la Comuna 12, Comisionado Mayor **Oscar Álvarez**, miembros de la Comisión directiva de FEHRA, de instituciones afiliadas, representantes de la colectividad húngara y vecinos.

A la derecha de los representantes de la Policía Metropolitana, el embajador de Hungría, D. Pál Varga Koritár y la autora

El acto comenzó con el izamiento de las banderas al son de la canción *Aurora*. Se entonaron luego las estrofas del Himno Nacional Argentino. El joven scout **Tamás Zaha** dirigió la palabra a los presentes en idioma húngaro, *(ver p.2.)*, alocución cuyo texto traducido al castellano fue repartido entre los presentes. A continuación, **Isabel Redl** realizó un sucinto relato en idioma español de los acontecimientos que comenzaron el 23 de octubre de 1956 y finalizaron con la entrada de los tanques soviéticos a Budapest el 4 de noviembre. Siguieron las represalias a las que fue sometido el pueblo al ser vencido por las tropas enemigas. Sin embargo, quedó demostrado históricamente que la revolución húngara fue el puntapié inicial para la liberación de Europa del régimen comunista, lo que culminó con la caída del Muro de Berlín en noviembre de 1989.

Finalizó la ceremonia con una oración a cargo del pastor luterano **Rev. David Calvo** por la paz del mundo, la entonación del Himno Nacional Húngaro y del Sículo y el arrío de las banderas.

Con la presentación de la bandera con su centro recortado - motivo de muchas preguntas - volvimos a recordar en nuestra Plaza este tan trágico como glorioso acontecimiento.

Eva Szabo, presidenta de FEHRA

EL RINCÓN DE MAUSI

¡Para las Fiestas!

PAVITA NAVIDEÑA DESHUESADA RELLENA con Chutney de cebollas

Ingredientes

Pavita	1
carne de ternera (picada)	800 gr
carne de cerdo (picada)	800 gr
Coñac	100 cc
morrones cortados en juliana (sin piel)	4
jamón cocido, en dados	200 gr
ananá (en almíbar) cortado en trocitos	4 rodajas
huevos	6
sal, pimienta	
gelatina sin sabor	2 C

Preparación:

Deshuesar la pavita y salpimentarla. Colocar en un bol las 2 carnes picadas, el jamón, los morrones, el Coñac, ananá, huevos, sal y pimienta. Mezclar bien, agregar por último la gelatina en polvo (sin disolver). Rellenar. Coser bien el pollo, untar con aceite y envolver con papel de aluminio. Se coloca en una asadera, a la cual se le habrá agregado agua. Agregar más a medida que se evapora. Cocinar por 2 a 3 horas a 160ºC. Pasado ese tiempo abrir el papel y terminar de dorar. Enfriar. Acompañar con chutney de cebollas.

— — —

Chutney de cebollas:

cebolla	700 gr
manteca	60 gr
azúcar	160 gr
vinagre de manzana	10 C
granadina	3 C
vino tinto	¼ L
sal, pimienta	

Preparación:

Cortar las cebollas en finas rodajas, colocar manteca en una cacerola, revolver y dejar cocinar hasta que tome un color dorado claro, salpimentar, espolvorear con el azúcar, tapar y dejar cocinar a fuego lento, revolviendo cada tanto.
Una vez que haya tomado color, agregar el vinagre, la granadina y el vino.
Se continúa la cocción sin tapar la cacerola, revolviendo de vez en cuando, hasta obtener una mermelada.

El Club "Hungária"
invita a su tradicional
FERIA DE NAVIDAD Y ARTESANÍAS
Diciembre 2011

Jueves 8 - de 18 a 23 hs.
Viernes 9 - de 18 a 23 hs.
Sábado 10 - de 16 a 23 hs.
Domingo 11 - de 16 a 21 hs.

Pasaje Juncal 4250 - y por L. Monteverde 4251
Olivos - 4799-8437 / 4711-0144
Almuerce o cene en el Restaurante del Club
Domingo 11: Visita de PAPA NOEL a las 17 hs.

ESGRIMA HUNGÁRIA
Continuamos con las rutinas de entrenamiento en los horarios habituales. Para informes dirigirse a **Andrés Grabner**, Tel. 4755-6709, o a la secretaría del Club Hungária.

ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA
PJE. JUNCAL 4250, OLIVOS
* un deporte moderno *
Martes, miércoles y jueves de 18 a 20.30 hs.
Sábados de 15 a 19 hs.
Maestros : Juan Gavajda - Alberto Soiza
INFORMES: Andrés Grabner
andresgrabner@yahoo.com

2011. DECEMBER ESEMÉNYNAPTÁR

December 4, vasárnap, 17 óra: Eva Rebechi 3. könyvének bemutatója (spanyolul). Hungária
December 8-11: Karácsonyi vásár. Csütörtök-péntek: 18-23 óra. Szombat: 16-23 óra. Vasárnap: 16-21 óra. 17 óra: Mikulás. Hungária
December 11, vasárnap, 12.30 óra: Évzáró ebéd. Valentín Alsina
December 17-23: Kiscserkésztábor Baraderóban
December 18, vasárnap, 11 óra: Református Istentisztelet, spanyol nyelven. Krisztus Keresztje templom
December 19, hétfő, 17 óra: ZIK betlehemezés a Szent István Otthonban
December 23, péntek, 20 óra: Énekeljünk együtt! Hungária *(l. 2.o.)*
December 25, vasárnap, 11 óra: Közös magyar protestáns és katolikus Karácsonyi úrvacsorás Istentisztelet. Nt. Demes András. Krisztus Keresztje templom
December 31, szombat, 20.30 óra: Szilveszteri mulatság. Vacsora, zenekar, tánc. Asztalfoglalás: 4799-8437 / 471/0144. Éjfél után (már 2012-ben!) a fiatalok bulija a teniszpályán. Hungária

2012. Január

Január 4-től: Fiúcserkésztábor Corrientesben
Január 8, vasárnap, 11 óra: Református Istentisztelet, spanyol nyelven. Krisztus Keresztje templom
Január 9-től: Leánycserkész hegyitúra Mendozában

Tikk-takkolva jár az óra -
pergeti a perceket,
Mutatója nesztelenül
éjfél felé lépeget.
Útra készen áll az óév:
vállra vette batyuját,
Szolgálatát hamarosan
új esztendő veszi át.

A „MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" állandó naptára: Elmarad a Karácsonyi Mise. Ehelyett részt veszünk a protestáns testvérekkel együtt a december 25-i magyar nyelvű Istentiszteleten *(l. fenti Eseménynaptár)*. A továbbiakban figyeljük az Eseménynaptárt! www.mindszentynum.org

A Magyar Református Egyház ideiglenes naptára: Karácsonyi magyar nyelvű Istentisztelet december 25-én *(l. fenti Eseménynaptár)*. Január 8-án és február 5-én spanyol nyelvű szolgálat, majd 19-én újból Nt. Demes András, magyarul. Mindig de. 11 órakor a Krisztus Keresztje Evangélikus templomban. Tel. 4799-2527 mariabenedek@arnet.com.ar

A Krisztus Keresztje Evangélikus gyülekezet: Decemberben kimarad a 3. vasárnapi magyar nyelvű szolgálat. Ehelyett Karácsonyi Istentisztelet december 25-én *(l. fenti Eseménynaptár)*. Januárban szünetelünk. Február 19-én újból Nt. Demes András. www.lacruzdecristo.com.ar cvhefty@yahoo.com.ar

FURLONG-FOX
www.furlong-fox.com.ar
Viajes Corporativos
Eventos & Convenciones
Viajes Personales
Turismo Joven
HRG
HRG Argentina
www.hrgworldwide.com
SUSANA SEBESS
Carlos Pellegrini 1023 Piso 12 – C1009ABU – Buenos Aires, Argentina
Tel. (54-11) 4108-3220 ssebess@furlong-fox.com.ar

Ars Hungarica
ASOCIACIÓN CIVIL DE MÚSICA Y CULTURA
www.arshungarica.com.ar
Cuba 2445 - C1428DHR Buenos Aires, Argentina
Tel.: (54-11) 4788-8889 / 4782-9165 - Fax: (54-11) 4788-3226
sleidemann@fibertel.com.ar szekasym@gmail.com

LUMILAGRO
VA CON VOS. SIEMPRE.

Embajada de Hungría
www.mfa.gov.hu/emb/buenosaires
Plaza 1726, (C1430DGF) Bs. As.
(entre Virrey del Pino y La Pampa)
Tel.: **+54-11-4553-4646**
mission.bue@kum.hu
Embajador
Dr. Pál Varga Koritár
Consejero: Gyula Barcsi
Secretaría argentina:
embajadadehungria@arnetbiz.com.ar
Cónsul: Judit Házi
Consulado:
Virrey del Pino 4045
(C1430CAM) Bs. As.
Tel.: **+54-11-4555-6862**
Fax: **+54-11-4555-6859**
consulate.bue@kum.hu
Atención: martes y jueves,
de 10 a 13 hs. (Sra. Isabel)

Zrínyi Ifjúsági Kör
BUENOS AIRES

¡Aprenda idiomas!
húngaro e inglés
María M. de Benedek: 4799-2527
mariabenedek@arnet.com.ar
húngaro y castellano
Susana B. de Lajtaváry: 4790-7081
susanabenedek@ciudad.com.ar
Dora Miskolczy: 15-4569-2050
4706-1598 teodorami7@yahoo.com.ar

HUNGRÍA EN LA RADIO:
Domingos 10.30 hs.:
EN CHACO, CNEL. DU GRATY
HORA HÚNGARA (en castellano)
"Costumbres de nuestra Identidad"
FM 103.7 Mhz www.senderofm.com.ar
Sábados 12.30 a 13 hs.:
AUDICIÓN HÚNGARA
AM-860 RADIO DIGITAL
www.digital860.com.ar

PLAYLAND PARK
Centro de entretenimiento familiar – cumpleaños
Arribeños y Monroe - Capital
(Superm. Norte 1° P.) 4511-2087

CLUB HUNGÁRIA
Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos
4799-8437 4711-0144
Presidente: Esteban Zombory
ez1955@gmail.com
Reuniones de la Comisión Directiva:
Los 1os. y 3os. miércoles 21 a 22.30 hs.
Secretaría: Ing. Atilio Rugonyi
Miércoles a sábados de 19 a 21 hs.
Fines de semana largo cerrado
hungariabuenosaires@gmail.com

CALENDARIO DICIEMBRE 2011

ver direcciones bajo Nuestras Instituciones, en la pág. 8

Domingo, 4 de diciembre, 17 hs.: Presentación del 3° libro de Eva Rebechi. Hungária
8 al 11 de diciembre: Tradicional Feria de Navidad: Jueves y viernes 18 a 23 hs., sábado 16 a 23 hs., domingo 16 a 21 hs. 17 hs. Papá Noel. Hungária
Domingo, 11 de diciembre, 12.30 hs.: Almuerzo despedida del año. Valentín Alsina.
17 al 23 de diciembre: Acantonamiento lobatos. Baradero
Domingo, 18 de diciembre, 11 hs.: Culto calvinista. En castellano. Iglesia La Cruz de Cristo
Lunes, 19 de diciembre, 17 hs.: ZIK pesebre viviente en el Hogar San Esteban
Viernes, 23 de diciembre, 20 hs.: ¡Cantemos juntos! Hungária
Domingo, 25 de diciembre, 11 hs.: Culto de Navidad conjunto de protestantes y católicos, en húngaro. Santa Cena. Rdo. András Demes. Iglesia La Cruz de Cristo
Sábado, 31 de diciembre, 20.30 hs.: Fiesta de Fin de año. Cena, orquesta, baile. Reservas: 4799-8437 / 4711-0144. Hungária

Enero 2012

Desde 4 de enero: Campamento scout varones. Corrientes
Domingo, 8 de enero, 11 hs.: Culto calvinista. En castellano. Iglesia La Cruz de Cristo
Desde 9 de enero: Campamento guías, excursión a las montañas. Mendoza

"Siempre imaginé que el Paraíso sería algún tipo de biblioteca".
Jorge Luis Borges

Disponemos de mucho material sobre Hungría *en castellano, inglés, alemán, etc. para satisfacer su curiosidad.*

HKK

¡Venga a nuestra Biblioteca HKK!
HKK, la Biblioteca Húngara
Situada en el 1° piso del Club Hungária
Pje. Juncal 4250, Olivos. 4799-8437
4798-2596 haynal@fibertel.com.ar
Abierta 2° y 4° viernes del mes, 19-21 hs., o a pedido
Cerramos todo el mes de enero 2012

Argentínai Magyar Segélyegylet
SZENT ISTVÁN OTTHON.
Pacífico Rodríguez 6252, Chilavert
hogarhungaro@hotmail.com Tel: 4729-8092
Átmeneti lábadozásra vagy hosszabb időre hívja otthonába honfitársait. Magyaroknak mindig tartunk fenn helyet!

La mayoría de las enfermedades tumorales pueden ser prevenidas. En su gran mayoría, ¡son también curables!
www.celladam-cellut.org
cellut@gmail.com
+36 30 8148331 +36 30 8148307

CIERRE DE NUESTRA EDICIÓN DE ENERO-FEBRERO:
10 de diciembre de 2011
(fecha tope para recibir material y/o datos a publicar)
Tel.Fax: (54-11) 4711-1242
amh.argentina@gmail.com

Restaurante CLUB HUNGÁRIA
Pasaje Juncal 4250, Olivos
Concesionario R. Omar Giménez
Abierto todas las noches, excepto lunes.
Sábados y domingos almuerzo y cena.
Reservas al: 4799-8437 y 4711-0144

TURUL
INDUSTRIA ARGENTINA
FÁBRICA DE MATRICES, MOLDES, HERRAMIENTAS DE CORTE Y DISPOSITIVOS
Web: http://www.turul.com.ar
Av. Pte. Tte. Gral. J.D. Perón 2160
(B1646DAV) SAN FERNANDO
Prov. de Buenos Aires - Argentina
Tel.: (54-11) 4744-2771
Fax: (5411) 4746-1779
E-mail: contacto@turul.com.ar
Ing. Eugenio Papp: papp@turul.com.ar Ventas: ventas@turul.com.ar

assist-card
THE TRAVEL CARE COMPANY
www.assist-card.com

KALPAKIAN
DESDE 1922
El lugar donde tu proyecto se convierte en único.
CENTRO DE DISEÑO Grandes Obras y Profesionales: Viamonte 777 (Cap. Fed)
ARGENTINA • URUGUAY • CHILE • ESPAÑA
www.kalpakian.com

Para suscripciones y publicidades infórmese en ↴
Argentínai MAGYAR HÍRLAP
Periódico húngaro de la Argentina
Directora: Susana Kesserű de Haynal
Administración: Trixi Graul de Bonapartian
L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amh.argentina@gmail.com
http://epa.oszk.hu/amh http://efolyoirat.oszk.hu/amh
www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com